

மதிப்பிற்குரியவர்களுக்கு...

RAMRAJ

காப்டன்

வேட்புகள் • சரிபாடல்கள் • பனியன்கள்

மலர் 8 • இதழ் 2 • ஆகஸ்ட் 2023 • விலை ரூ.18/-

வெள்ளமை

தமிழ் மாத இதழ்

VENMAI

எண்ணங்கள்

விடுதலை
சிறப்பிதழ்

Choose classic...
Flaunt Charisma

SALUTE SANGEETH

DHOTIS • KURTAS • SHIRTS

Culture India™

CORPORATE
ENQUIRY

DISTRIBUTOR
ENQUIRY

FRANCHISE
ENQUIRY

SCAN QR CODE
FOR STORE
LOCATION

Available at Ramraj Cotton Showrooms and All Leading Textile Shops shop online @ www.ramrajcotton.in

சுதந்திரத்தின் உண்மையான அர்த்தம் உணர்ந்து
எல்லா பிரச்சனைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெற்று
நிம்மதியான வாழ்க்கை வாழ வழிகளைக் காட்டும்

விடுதலை

சிறப்பிதழ்

என்ற இந்தப் பயனுள்ள நூலை
வழங்குவதில் பெருமிதம் கொள்கிறோம்.

மதிப்பிற்குரியவர்களுக்கு...

வணக்கம்.

ஒரு நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்பதற்காக ஒரு மாலை நேரத்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தேன். எட்டாம் வகுப்பு வரையில் படிக்கிற நடுநிலைப் பள்ளியின் வேலை நேரம் முடிந்து கடைசி மணியோசை கேட்டது. சில நொடிகளில் உற்சாகமாகக் கத்திக்கொண்டு மாணவ, மாணவியர் பள்ளியிலிருந்து வெளியே ஓடிவந்த காட்சியைப் பார்த்தேன். கூண்டில் அடைத்து வைக்கப்பட்ட பறவைகள் விடுதலை பெற்று வானம் நோக்கி பறப்பதைப் போல மாணவர்கள் ஓடிவந்த அந்தக் காட்சி என் சிறுவயது பள்ளி நாட்களை நினைவுபடுத்தியது. மழை பெய்தால் 'பள்ளிக்கு விடுமுறை கிடைக்குமா' என மாவட்ட ஆட்சியர்களிடம் தொலைபேசி மூலம் கேட்கிற நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து பார்க்கிறோம். பள்ளி போவதை ஏன் மாணவர்கள் விரும்புவதில்லை என்பது விடை தேடவேண்டிய முக்கியமான கேள்வி.

50 ஆண்டுகளுக்கு முன்புநான் படித்த காலத்திலிருந்து இப்போது வரை இந்தக் காட்சி மாறவே இல்லையென்ப புரிந்தது. பள்ளிக்குப் போவது சிறைக்குப் போவது போன்ற உணர்வையும், பள்ளியைவிட்டு வெளியேறுவது விடுதலை உணர்வையும் தந்திருக்கிறது. படிப்பின் மீது ஆர்வம் குறைந்து பள்ளிப்படிப்பைக்கூட முழுமையாக முடிக்காமல் பள்ளியிலிருந்து வெளியேறியதை நினைத்துப் பலமுறை வருந்தியிருக்கிறேன். பள்ளியின் சூழல் என்னை ஈர்க்கவில்லை என்பதைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, எனக்குப் படிப்பின் மீது ஆர்வமில்லை என நானே நம்பியிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் கல்விச்சூழல் எனக்கு நம்பிக்கை அளிப்பதற்குப் பதிலாகப் பயத்தையே தந்தது.

ஒரு வகையில் பயம் என்பதுதான் உண்மையான சிறை. எவ்விதமான புது முயற்சியையும் செய்யவிடாமல் தடுப்பது பயம் எனில், 'வருவதை ஒரு கைப்பார்ப்போம்' என்கிற நம்பிக்கையைத் தருவது விடுதலையுணர்வு.

இந்திய நாட்டின் ஆகச்சிறந்த தலைவராக மகாத்மா காந்தி கொண்டாடப்படுவதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணம் இருக்கிறது. இந்தியர்கள் அனைவரும் அடிமை வாழ்வில் இருந்து மீள வேண்டும் என்பதற்காகத் தென்னாப்பிரிக்காவில் வெற்றிகரமாகச் செய்துவந்த வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டுவிட்டுத் தாய்நாடு திரும்பினார் அண்ணல் காந்தி. ஆங்கிலேயர்களை

எதிர்த்துப் பல அறப்போராட்டங்களை நடத்திச் சிறைக்குப் போனார். சாதி, மதம் போன்ற பல்வேறு பிரிவினைகளில் சிதறிக்கிடந்த மக்களை ஒன்றுதிரட்டி விடுதலை உணர்வை அனைவருக்கும் தர வாழ்நாளையே அர்ப்பணித்தார். வியாபாரம் செய்வதற்கு இங்கு வந்த ஆங்கிலேயர்களிடம், இத்தனை கோடி மக்கள் அடிமையானதற்கு முக்கியக் காரணம், பயம்.

துப்பாக்கியால் சுடுவார்கள், சிறையில் தள்ளி கொடுமைப்படுத்துவார்கள் என்கிற பயத்தால் ஆங்கிலேயர்கள் முன் அடிபணிந்து போகத் தயாராக இருந்தனர். குறிப்பாகச் சிறையில் போட்டுவிடுவார்கள் என்கிற பயம் அனைவரின் மனதிலும் பேயாட்டம் ஆடிக்கொண்டிருந்ததை மகாத்மா உணர்ந்தார். போராடினால் சிறைக்குச் செல்ல நேரிடும் என்கிற பயம், மக்களை ஒன்று சேரவிடாமல் தடுத்தது. உன் துப்பாக்கியோ, நெருக்கடி மிகுந்த சிறையோ என் போராட்டக் குணத்தை ஒன்றுசெய்யாது என்று துணிந்து போராடினார். அவரைப் போலப் பல தலைவர்கள் இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்குத் தங்கள் உயிரையே அர்ப்பணித்துப் போராடியிருக்கின்றனர்.

காந்தியடிகளுக்கும், இன்னபிற தலைவர்களுக்கும் மிக முக்கியமான ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. தலைவர்கள் சிறை குறித்து அச்சமில்லாமல் போராடினர். ஆனால், மக்கள் பயந்து கொண்டிருந்தனர். காந்தி, 'போராடி நாட்டுக்காகச் சிறைக்குப் போகலாம். அது பெருமையான தருணம்' என்பதை மக்களின் மனதில் விதைத்தார். அச்சம் விலக விலக, ஆங்கிலேயரின் சிறைச்சாலைகள் நிரம்பிவழிந்தன. நாடு முழுவதும் கிளர்ந்தெழுந்த அறப்போராட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இங்கிலாந்து அரசாங்கம் தடுமாறியது.

சிறை பற்றிய பயம் அடிமை வாழ்வைக் கொடுத்தது என்றால், அந்தப் பயம் நீங்கிப் போராடத் தொடங்கியதும் நாட்டிற்கு விடுதலை பரிசாகக் கிடைத்தது. நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடினார் என்பதைவிட, மக்களின் சிறை அச்சத்தைப் போக்கிப் போராட வைத்தார் என்பதே காந்தியின் தனிச்சிறப்பு.

பள்ளி செல்லும் குழந்தையை விருப்பமின்றி அடைத்து வைத்தாலும் அக்குழந்தையின் மனம் 'பள்ளி விடுமுறையை'க் கொண்டாடும். தவறு செய்து சிறை சென்றவர்கள் கூட அதற்கு வருந்தி

நன்னடத்தைச் செயல்களில் ஈடுபட்டு விரைவில் விடுதலை ஆக விரும்புவர். எந்த உயிரினமும் தனது வாழ்வில் விடுதலையுணர்வோடு இருந்தால் மட்டுமே மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும். விடுதலை என்பது உணவு போல வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவை. அது பன்முகத் தன்மையுடையது. சமூக விடுதலை பெறாமல் நாட்டின் விடுதலை அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியையோ, வளர்ச்சியையோ தராது.

1907-ம் ஆண்டு கொல்கத்தாவில், விவேகானந்தரின் சீடர் நிவேதிதா அவர்களைப் பாரதியார் சந்திக்கச் சென்றிருந்தார். அம்மையார் நமது மகாகவியிடம் கேட்ட கேள்விதான் பாரதியாருக்கே விடுதலையின் பன்முகத்தன்மையையும் அதன் அவசியத்தையும் உணர்த்தியது. தன்னைச் சந்திக்க வந்த பாரதியிடம் நிவேதிதா, “உங்கள் மனைவியை அழைத்து வரவில்லையா?” எனக் கேட்டார். பாரதியார், “எங்கள் சமூக வழக்கப்படி பெண்களை வெளியே அழைத்து வருவதில்லை” எனக் கூறினார். இதைக் கேட்டு நிவேதிதா, “உங்கள் மனைவிக் கே விடுதலை கொடுக்காத நீங்கள், இந்தியாவின் விடுதலையைப் பெறுவது எப்படி சாத்தியம்?” என்று கேட்டார். பெண் விடுதலை நிகழாமல் மண் விடுதலை நிகழ்ந்தும் எந்த அர்த்தமும் இல்லை என்பது பாரதியாருக்கு நன்றாகப் புரிந்தது. அதுவரை மண் விடுதலைப் பாடல்களையே அதிகம் பாடிக்கொண்டிருந்தவர், நிவேதிதா அம்மையாரின் கேள்விக்குப் பிறகு பெண் விடுதலையின் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பாடினார்.

‘பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்’ என்று கம்பீரமாகப் பாடினார். பெண்ணை அடிமையாக்கும் சமூகத்தைப் ‘பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் ஈசன். மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர் மாதர் அறிவைக் கெடுத்தார்’ எனக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்தார். மனிதர்களின் திறன்கள் அனைத்தும் முழுமையாக வெளிப்பட, அவர்கள் முழு விடுதலையுடன் வாழ்வை மகிழ்ச்சியாக வாழ வேண்டும்.

‘யாரும் யாருக்கும் மேலானவரும் இல்லை, கீழானவரும் இல்லை’ என்கிற எண்ணமே விடுதலை உணர்வு. வாழ்வை அச்சமில்லாமல் எதிர்கொள்ள வேண்டுமென்றால், விடுதலை உணர்வின் தேவையை ஒரு சமூகமாக நாம் உணர வேண்டும். தனிமனிதர்களின் உண்மையான மகிழ்ச்சியும் நாட்டின் உண்மையான வளர்ச்சியும் விடுதலை உணர்வே. அடுத்து வருகிற தலைமுறை சுதந்திரமாக வாழவேண்டும் என்பதற்காகப் பல்விதமான போராட்டங்களை நடத்தி நாட்டின் விடுதலையைப் பெற்றுத்தந்த அனைத்து சுதந்திர போராட்ட வீரர்களையும் நன்றியுடன் நினைவுகூர்வோம்.

ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத சமுதாயத்தை உருவாக்கும் சமூக விடுதலைக்கு நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயல்படுவோம். அனைவருக்கும் சுதந்திர தின வாழ்த்துகள்.

குரு அருள்
வாழ்க வையகம்... வாழ்க வளமுடன்!

கே.ஆர்.நாகராஜன்
நிறுவனர் - ராம்ராஜ் காட்டன்

வாழ்வில் எது விடுதலை?

ஒரு குளத்தில் அழகிய மீன் ஒன்று வசித்துவந்தது. வானவில்லின் அத்தனை நிறங்களும் கலந்ததாக அதன் தோற்றம் இருக்கும். மற்ற மீன்கள்கூட அதன் அழகைப் பார்த்து வியக்கும். “உன்னைப் போல அழகான மீன் இந்தக் குளத்திலேயே இல்லை” என்று அவை சொல்லும்.

அந்த மீனுக்கு இதனாலேயே கர்வம் அதிகமானது. ‘என் அழகுக்கு, நான் இருக்கவேண்டிய இடமே இது இல்லை’ என்று அதற்கு நினைப்பு வந்தது. ‘என் அழகை மனிதர்கள் பார்த்து ரசிக்க வேண்டும். நான் இந்த அழக்கான குளத்தில் வாழ்வை வீணடிக்கிறேன். இதற்குள்ளேயே சுற்றிச் சுற்றி, கிடைத்த இரையைத் தின்று வாழ்வது ஒரு வாழ்க்கையா?’ என்று தன்னை நொந்துகொண்டது.

ஒரு நாள் அந்தக் குளத்தில் மீன் பிடிப்பதற்குச் சிலர் வலை வீசினார்கள். எல்லா மீன்களும் ஆபத்தை உணர்ந்து வேறு திசைப் பக்கம் விரைந்தன. வண்ண மீன் என்ன என்று விசாரித்தது. ‘வலையில் சிக்கினால் ஆபத்து, தப்பித்து ஓடு’ என்று அவை எச்சரித்தன. ஆனால், ‘நான் வலையில் சிக்கி இங்கிருந்து விடுதலை அடையப் போகிறேன்’ என்று தானாகவே போய் சிக்கியது வண்ண மீன். மீனவர்கள் அதன் அழகைப் பார்த்து ரசித்தபோது வந்த ஒருவர், அதை நல்ல விலைகொடுத்து வாங்கிப் போனார்.

அந்தக் குளக்கரையிலேயே அவர் வீடு இருந்தது. ஒரு அழகிய தொட்டியில் அந்த மீனை விட்டு வளர்த்தார் அவர். புதுத் தொட்டி, விதவிதமான இரைகள், இனிமையான சூழல், தினம் தினம் அதைப் பார்க்க வந்த அந்த வீட்டு விருந்தினர்கள் என்று சில நாட்கள் மகிழ்ச்சியாகப் போனது. அதன்பின் அதை யாரும் கண்டுகொள்வதில்லை. குறுகிய தொட்டியில் தனிமையில் சுற்றுவது அதற்கு அலுப்பாக இருந்தது. இரையும் சரியாகப் போடுவதில்லை. தண்ணீர் மோசமாக மாறும்போது மூச்சுத் திணற ஆரம்பித்தது.

குளத்திலிருந்து விடுதலை அடைவதாக நினைத்து இந்தத் தொட்டிச் சிறையில் சிக்கியதை எண்ணிக் கண்ணீர் விட்டது. ஒருநாள் தண்ணீர் அழுக்காக இருந்ததால் அது மூச்சுத்திணறி மயங்கியது. மீன் இறந்துவிட்டதாக நினைத்து, அதைத் தூக்கிக்

குளத்தில் போட்டார்கள். தன் இடத்துக்கு வந்ததும் அதற்கு உணர்வு திரும்பியது. மற்ற மீன்கள் அதைச் சூழ்ந்துகொண்டு நலம் விசாரிக்க, தான் உண்மையிலேயே அடைந்த விடுதலையை நினைத்து ஆனந்தக்கண்ணீர் விட்டது வண்ண மீன்.

நிறைய பேர் இப்படித்தான்... எதில் சிறைப்பட்டிருக்கிறோம், எது நிஜமான விடுதலை என்பது அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை. ஒரு குழந்தை, கருவிலிருந்து பிரசவத்தின் மூலம் வெளியே வருவதே விடுதலை என்று நினைக்கிறது. பிறந்த குழந்தைக்கு, யார் உதவியும் இல்லாமல் நடக்க ஆரம்பிப்பதே விடுதலையாகத் தெரியலாம். நடக்க ஆரம்பிக்கும் குழந்தைக்கு, வீட்டுக்குள்ளிலிருந்து வெளியில் போவதே விடுதலையாகத் தெரியலாம். அதற்காகவே அது பள்ளி செல்ல விரும்பலாம். பள்ளிக்குப் போன பிறகு வகுப்பறையில் அடைந்து கிடப்பது தண்டனை போலத் தெரியலாம். மாணவப் பருவம் முழுவதிலும், 'படித்து முடித்து வேலைக்குப் போவதே விடுதலை' என்று நினைக்கலாம். வேலைக்குப் போன பிறகு,

தினம் தினம் அலுவலகம் போவதே தண்டனை போலத் தெரியலாம். இந்த வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபடுவதே விடுதலையாகத் தெரியலாம். ஓய்வுபெறுவது விடுதலை என்ற மகிழ்ச்சியும் நீண்டநாள் நீடிக்காது. எதுவும் செய்யாமல் சும்மா இருப்பதே தண்டனையாக அப்போது தெரியலாம்.

விடுதலை வாழ்வு என்பதை, 'நாம் விரும்பும் எதையும் எந்தக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் ஆட்படாமல் செய்வது' என்றே பலரும் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாடுகள், விதிகள் மற்றும் சட்டங்களை எல்லாம், இவர்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் சிறைச்சாலை போலக் கருதுகிறார்கள். எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமல் ஒவ்வொருவரும் செயல்பட விரும்பினால், குழப்பமே மிஞ்சும். நான்கு சாலைகள் இணையும் ஒரு சந்திப்பில், 'நான் விரும்பிய திசையில் விரும்பிய வேகத்தில் போவதுதான் சுதந்திரம்' என்று நினைத்து ஒவ்வொருவரும் வாகனத்தின் வேகத்தை முறுக்கினால், எல்லோருமே போக்குவரத்து நெரிசலில் சிக்கித் தவிக்க நேரிடும்.

எனவே, சுதந்திரம் என்பதை இப்படி வரையறுக்கலாம்... நான் விரும்பும் எந்தச் செயலையும், அடுத்தவர்களுக்குத் தொந்தரவு ஏற்படாதபடி செய்ய முடிவதே உண்மையான விடுதலை வாழ்வு. இதைத்தான் ஒரு பழமொழி, 'உன் சுதந்திரம் என்பது அடுத்தவரின் மூக்கு நுனி வரை' என்று சொல்கிறது. அந்த மூக்கு நுனியைத் தொட்டால், அவரின் சுதந்திரத்தில் நான் தலையிடுவதாக அர்த்தம். அதாவது, அடுத்தவரின் சுதந்திரத்தைக் கெடுக்காத அளவுக்கு, ஒருவரின் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். யாருக்கும் உடல்நீதியாகவோ, மனநீதியாகவோ எந்தக் காயமும் ஏற்படுத்தாத விஷயமே சுதந்திரமான செயல்பாடு என்று கருதப்படும்.

அதேபோல, நாமும் உடல் பாதிப்போ, மனவருத்தமோ அடையாதபடி வாழ்வதே உண்மையான விடுதலை வாழ்வு. ஒருவருக்கு கத்தரிக்காய் சாப்பிட்டால் உடலில் அலர்ஜி ஏற்படும். நண்பர் வீட்டுக்கு விருந்துக்குப் போனால், அங்கு அதுதான் சமையல். நண்பர் குடும்பத்தினர் புண்படக்கூடாதே என்று அதைச் சாப்பிட்டால், இவர் என்ன ஆவது? அதற்குப் பதிலாக தன் உடல்நிலையைச் சொல்லி, 'கத்தரிக்காய் எனக்கு வைக்க வேண்டாம்' என்று தவிர்த்துவிட்டால் யாருக்குமே பிரச்சனை இல்லை.

மனிதர்கள் எல்லோருமே அவர்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் பொறுப்பாளி ஆகிறார்கள். சமூகத்துடன் இணைந்து வாழும்போது சில விட்டுக்கொடுத்தல்களும் அனுசரிப்புகளும் அவசியம். 'எனக்கு யாரைப் பற்றியும் கவலை இல்லை. என் செயல்களைப் பார்த்து யார் மனம் புண்பட்டாலும் நான் பொருட்படுத்த மாட்டேன். நான் விரும்பியபடி சுதந்திரமாக வாழ்வேன்' என்று இருப்பவர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பர்கள் என்று யாரும் கிடைக்க மாட்டார்கள். அன்பு காட்டும் உறவினர்களோ, சுற்றத்தினரோ வாய்க்க மாட்டார்கள்.

அதிகாரமோ, வசதியோ இருக்கிறது என்பதற்காக மற்றவர்களின் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் வேலையிலும் இறங்கக்கூடாது. கட்டாயத்தின் பேரில் அன்பையோ, மரியாதையையோ சம்பாதித்துவிடலாம். ஆனால், அது காகிதப்பூ போல ஒருநாள் வெளிறிப் போய்விடும். யார் மீதும் நாம் எதையும் திணிக்காமல், நம் மீதும் கட்டாயப்படுத்தி எதையும் எவரும் திணிக்காமல் வாழ முடிந்தால், அதுதான் விடுதலைப் பெருவாழ்வு.

விடுதலை உணர்வு இதுதான்!

- விடுதலை என்பது ஒரு வாய்ப்பு. நாம் சரி என்று நம்பும் ஒரு விஷயத்தைச் செய்வதற்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு.
- விடுதலை என்பது ஒரு நம்பிக்கை. நாம் சரியான வாய்ப்புகளையே தேர்வு செய்கிறோம் என்று நம் அறிவு மற்றும் புலன்கள் மீது ஏற்படும் நம்பிக்கை.
- விடுதலை என்பது ஒரு சக்தி. நாம் தேர்வு செய்யும் வாய்ப்புகள் மூலம் நம் எதிர்காலத்தைச் செதுக்கிக் கொள்வதற்காகக் கிடைக்கும் சக்தி.
- விடுதலை என்பது பொறுப்புணர்வு. நாம் செய்யும், செய்யாமல் தவிர்க்கும் அத்தனை செயல்களுக்கும் பொறுப்பேற்பது. அதற்காக வேறு யாரையும் பழி சொல்லாமல், அதன் விளைவுகளுக்குப் பொறுப்பேற்பது.
- விடுதலை என்பது ஆசுவாசம். நாம் நம்பிய ஒரு விஷயத்தைச் செய்து முடிக்கும் சக்தியும் புத்திசாலித்தனமும் நமக்கு இருக்கிறது என்பதை உணரும்போது ஏற்படும் ஆசுவாசம்.
- விடுதலை என்பது ஒருவித அச்சம். நாம் எடுக்கும் முடிவுகள் பலரது வாழ்க்கையில் பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் என்பதை உணர்வதால் எழும் அச்சம். அதுவே நல்ல முடிவுகளை எடுக்கவைக்கும்.
- விடுதலை என்பது ஒருவிதத்தில் அழுத்தம். நம் மீது எவ்வளவு பொறுப்புகள் சுமத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை உணரும்போது ஏற்படும் அழுத்தம். நம் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் சக்தி நம்மிடமே இருக்கிறது என்பதை அறிவதால் ஏற்படும் அழுத்தம்.

அறிவின் விடுதலை!

நம்மால் செய்ய முடியாத செயல்களை யாராலும் செய்ய முடியாது என்று நினைக்கும்போது, அறிவு சிறைப்படுகிறது. நம் அறிவுக்கும் சக்திக்கும் எட்டாத விஷயங்கள் ஏராளமாகவே இருக்கின்றன. அறிவுக்கு விடுதலை தரும்போதே அவை நம் வசப்படும்.

300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த மனிதர்களிடம் ரேடியோ பற்றிப் பேசினால் சிரித்திருப்பார்கள். 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்களிடம் விமானம் பற்றிப் பேசினால் சிரித்திருப்பார்கள். 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்களிடம் செல்போன் பற்றிச் சொன்னால்

சுதந்திரமும் கட்டுப்பாடும்!

தன்னைப் பிணைத்துக் கட்டியிருக்கும் கயிற்றை அவிழ்த்த பிறகே, தன் தாயின் மடித் தோள்களுக்குட்பட்ட ஓடும். அப்படி கட்டுப்பாடுகளை விடுவிப்பதுதான் உண்மையான சுதந்திரம் என்று நினைக்கிறோம். உண்மையில், சில கட்டுப்பாடுகள் மூலம் பிறப்பதே உண்மையான சுதந்திரம். இதற்கு உதாரணங்கள் சொல்லலாம்...

நம் மூச்சு நம் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதால்தான் நீண்ட காலம் நலமாக வாழும் சுதந்திரம் கிடைக்கிறது. நம் செலவுகள் மீது நமக்குக் கட்டுப்பாடு இருந்தால்தான், பண நெருக்கடி இல்லாமல் நிம்மதியாக வாழ முடிகிறது. நம் சிந்தனைகள் நம் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தால், மன அமைதியுடன் வாழ முடிகிறது. ஆசைகள் பலவும் நம் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தால், நம்மால் இணக்கத்துடன் வாழ முடிகிறது.

சிரித்திருப்பார்கள். இன்று இருக்கும் எத்தனையோ அறிவியல் அற்புதங்கள், ஒரு காலத்தில் மனிதர்கள் கற்பனையில் கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாதவைதான். அதேபோல இப்போது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத எத்தனையோ அற்புதங்கள் எதிர்காலத்தில் சாதாரணமாகப் பயன்பாட்டில் இருக்கக்கூடும்.

‘நம்மால் முடியாது’ என்று கருதுவதும், ‘அது வேறு யாருக்கும் சாத்தியமாகாது’ என்று நினைப்பதும் அறிவின் குறைபாடாக இருக்கும். அறிவுக்கு விடுதலை கொடுத்து சிந்தனையைச் சிறகடிக்கச் செய்வோம்.

அன்பால் உயிர் பெறும் சுதந்திரம்!

சுதந்திரத்தைத் தனிமனிதர் எவராலும் தீர்மானிக்க முடியாது. அது ஒரு கூட்டுப் பிரார்த்தனை. அனைவரும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். சுதந்திரம் என்பது கொடுப்பதிலும், பெறுவதிலும் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிற அன்பின் நதி. இருள் நீக்கி மகிழ்ச்சி வெளிச்சத்தைப் பரவச் செய்கிற ஒளி தீயம் சுதந்திரம். அதனால்தான் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சுதந்திரம் என்பது உயிர்மூச்சாகிறது. வீடாக இருந்தாலும், நாடாக இருந்தாலும் அதிகாரத்தால் அல்ல... அன்பால் மட்டுமே சுதந்திரம் உயிர் பெறுகிறது என்பதை நினைவில் நிறுத்த வேண்டும்.

சுதந்திரமே சொர்க்கம்!

‘சுதந்திரம்’ என்கிற வார்த்தைதான் எல்லோருக்கும் உயிர் மூச்சு. காற்றோட்டம் இல்லாத அறையில் சில மணி நேரங்கள் அடைத்துவைத்து, பிறகு வெளியே வரும்போது, திறந்தவெளியில் நின்று மூச்சை ஆழமாக உள்ளே இழுத்து வெளியே விடுவோம். அந்தத் தருணத்தில், ‘சுதந்திரம்’ என்பதன் முழு அர்த்தத்தை நம்மால் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். ‘உயிரைப் பணயம் வைத்தேனும் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும்’ என்று நாம் நினைப்பதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. ‘சொர்க்கத்தில் அடிமையாக இருக்கிறேன்’ என்றால், அது அபத்தமானது. பறவை என்றால் பறக்க வேண்டும். தங்கத்தால் ஆன கூண்டில் அடைத்து வைத்தாலும், அது பறவைக்குச் சிறைதான். அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் இடம், சொர்க்கமாக இருக்க முடியாது. சுதந்திரமாக எங்கு இருக்க முடிகிறதோ, அதுவே உண்மையான சொர்க்கம்.

சுதந்திரத்தின் எல்லை!

எல்லாவற்றுக்கும் ஓர் எல்லை இருப்பது போல, சுதந்திரத்துக்கும் எல்லை உண்டு. கட்டற்ற சுதந்திரம் என்று எதுவுமே இல்லை. கடவுளுக்குக்கூட அப்படி ஒரு வரம் வாங்க்கவில்லை. அது ஆபத்தானதும் கூட! வெள்ளம் பெருகிச் சீறிப்பாயும் காட்டாறு பயமுறுத்தும். அதன் வேகம் பல நேரங்களில் அழிவையே ஏற்படுத்தும். கட்டற்ற சுதந்திரம் இப்படிப்பட்டதுதான்!

சீராக ஓடும் நதியே எல்லோருக்கும் நன்மை தரும், பூமியை வளப்படுத்தும். இரண்டு கரைகளுக்குள் அடங்கி ஓடும் நதி போன்றதுதான், கட்டுக்குள் அடங்கிய சுதந்திரம். நாம் பின்பற்றும் விதிகள், சட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகள் என்று எல்லாமே மனிதர்கள் உருவாக்கியவைதான். சமூக ஒழுங்கு கருதி அவற்றை உருவாக்கினார்கள். எல்லோரும் அவற்றை முறையாகப் பின்பற்றும்போதுதான் உலகம் அமைதியாக இருக்கும், குற்றங்கள் காணாமல் போகும், எல்லோருக்கும் நியாயம் கிடைக்கும்.

வாழ்க்கைத்துணைக்கு வேண்டும் சுதந்திரம்!

திருமணம் நடைபெறும் வரை ஓர் ஆண் தன் வாழ்க்கையில் சுதந்திரமாக இருந்திருப்பான். ஒரு பெண்ணும் அதேபோல இருந்திருப்பாள் என்று யூகம் செய்வோம். இருவருக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. இங்கே முதன்முதலில் ஒருவர் சுதந்திரத்தில் இன்னொருவர் குறுக்கிடும் சம்பவம் மிக முக்கியத்துவம் பெறும்.

கவனியுங்கள், முதன்முதலில் சுதந்திரத்தில் குறுக்கிடும் அந்தச் சம்பவம் மிக மிக முக்கியத்துவம் பெறும். நிச்சயமாக ஒருவருக்கொருவர் குறுக்கிடத்தான் போகிறார்கள். தம்பதியர் மத்தியில் பிரச்சனைகளே பல தருணங்களில் அதனால்தான் ஏற்படும். ஆனால் அந்த முதல் சம்பவத்தில் மிக அத்தமாக எதுவும் நடக்காதவாறு பார்த்துக்கொள்வது இருவரின் பொறுப்பாகும்.

உதாரணமாக, கணவர் எழுத்தாளர் என்றால் அவர் நினைத்த புத்தகங்களை வாங்க வேண்டும், நினைத்தபோதெல்லாம் சினிமா பார்க்க வேண்டும். அதற்கு மனைவி ஏதாவது குறை சொன்னால் எரிந்துவிடுவார். இப்படி அவர் நேசிக்கும் ஒரு விஷயத்தில் தலையிட்டால் அவர் முகம் மிகக் கோணலாய் ஆகிவிடும்.

அவருக்குத் திருமணம் ஆன புதிதில், 'மனைவி இதில் ஏதாவது சொல்கிறாரா' என்று பார்த்துக்கொண்டே இருந்திருப்பார். ஒருவேளை மனைவி எதுவும் சொல்லவில்லை என்றால், 'சரி, நம் சுதந்திரத்துக்குப் பிரச்சனை இல்லை' என்று மனம் நிம்மதியாகி இருக்கும். அதன் பிறகு மனைவி என்ன சொன்னாலும், அதை அவர் மனம் பெரிதாக எடுத்துக் கொண்டிருக்காது.

ஒரு இளம் ஜோடிக்குத் திருமணம் முடிந்து இரண்டு மாதங்களில், மனைவியின் அண்ணன் மகனுக்குப் பிறந்தநாள் வருகிறது. "நான்காயிரம் ரூபாயில் ஒரு பரிசு கொடுக்கலாம்" என்கிறார். அவள் கிட்டத்தட்ட லட்சம் ரூபாய் நல்ல சம்பளம் வாங்கும் வேலையில் இருப்பவள்தான். ஆனால், ஒரு சிறுவனின் பிறந்தநாளுக்கு ஏன் அவ்வளவு விலையுயர்ந்த பரிசு என்ற எண்ணம் அவனுக்கு வந்தது. "அவ்வளவு ஏம்மா செய்யணும்? பிறந்தநாளுக்கு இவ்வளவு தேவையா?" என்று சொல்ல, அவளுக்கு ஆத்திரமாகிவிட்டது.

திருமணத்துக்குப் பின் தன் சுதந்திரத்தில் விழும முதல் அடியாக அது எவருக்கும் தோன்றும். அதனால், பதற்றமாகப் பதில் சொல்லத் தோன்றும்.

‘கல்யாணம் முடிஞ்ச உடனே டைட்டா பிடிக்கணும்’ என்று பலரும் தப்பாக ஆலோசனை சொல்வார்கள். அப்படிப் பிடித்தால் அங்கே பிரச்சனைதான் வரும். ஆண்கள் பலருக்குப் பெண்களை அப்படிப் பிடித்து ஓடுக்கி வைப்பதில் ஆர்வம் இருக்கும். ஆனால், அங்கே அன்பு முறிந்து போயிருக்கும்.

இன்னொரு உதாரணம்... ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் பேசுகிறார்கள். அவரோ மேல் படிப்பு படிக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார். உடனே மாப்பிள்ளை, அவன் பெற்றோர் என்று அனைவரும், “நீ தாராளமா படிமா” என்று சொல்ல, திருமணம் நடந்திருக்கிறது.

அட்மிஷன் நேரத்தில் அந்தப் பெண் கல்லூரிக்குச் சென்று விண்ணப்பம் வாங்கி வந்திருக்கிறார். வரும்போதே மாமியாரும் நாத்தனாரும் மோசமாகத் திட்டி இருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நேரத்தில் மாமனாரும் வந்து சேர்ந்துகொள்ள, ‘திருமணம் முடிந்த பிறகு ஒரு குடும்பப் பெண்ணுக்கு அழகு பிள்ளை பெற்றுச் சேவை செய்வது மட்டும்தான்’ என்று அட்வைஸ் செய்தனர். கணவனும் வாய் திறக்கவில்லை.

அதன் பிறகு அந்தப் பெண் நல்ல குடும்பத்தலைவியாக இருந்திருக்கிறார். முகத்தில் சிரிப்பைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை. ஆனால், மனதுக்குள் அன்புமுறிந்துவிட்டது.

தம்பதிகளுக்கு இடையேயான உறவில் இது முறிந்துவிடுவது ஆபத்து. ஒரு கூட்டுக்குள் அவர்கள் சுருண்டுவிடுவார்கள். ‘நான் இப்படி உள்ளே தவிக்கிறேன்’ என்று மனத்தின் துன்பத்தைத் துணைபகிர்ந்துகொள்ளாதபோது, அது ஒரு மறைதுன்பமாக மனதில் பாரமாகிவிடும். நிச்சயமாகக் குடும்ப வாழ்க்கையில் இது பிரச்சனையாக மாறும்.

இப்படி தம்பதிக்குள் ஒருவர் சுதந்திரத்தில் இன்னொருவர் குறுக்கிடுவது பற்றிய விழிப்புணர்வு தேவை.

சில சமயங்களில் சூழ்நிலை வந்து குறுக்கிடும். அதிலும் தம்பதிகள் கவனமாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, மனைவிக்கும் அம்மாவுக்கும் இடையே உரசல் வரும்போது ஆண்கள் மிகக் கவனமாக அதைக் கையாள வேண்டும். ‘மகன் தன்னைப் புறக்கணிக்கிறானோ’ என்ற உணர்வு அம்மாவுக்கும் வரக்கூடாது. ‘அம்மாவும் மகனும் ஒரே கட்சி. இந்த வீட்டில் எனக்கு யாருமில்லை, நான் தனிமரம்’ என்ற பாதுகாப்பற்ற உணர்வு மனைவிக்கும் வரக்கூடாது. இரண்டு பேரையும் கடிந்துகொள்வதும் தவறு. ‘நியாயம் பேசுகிறேன்’ என்று யாரையும் காயப்படுத்தவும் கூடாது.

ஆண்கள் இந்தப் பிரச்சனையைப் புரிந்துகொள்ள, அவர்கள் திருமணம் ஆகி மாமனார் வீட்டுக்குப் போய் வேலைசெய்து கொடுப்பதாகவும், அங்கே மனைவி நியாயம் பேசுகிறேன் என்று மாமனாருக்கு ஆதரவாகப் பேசித் தன்னைத் திட்டினால் எப்படி இருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆண்கள் வீட்டில் பலவேலைகளைப்பகிர்ந்துகொள்வது இந்தத் தலைமுறையில் அவசியம் ஆகியிருக்கிறது. இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது, தனக்கு வரும் வேலைகளை மனைவிக்கு மாற்றிவிட்டு அதிகாரம் செய்யக்கூடாது. தன் அப்பா ‘தண்ணி கொடு’ என்று கேட்கிறார் என வைத்துக்கொள்வோம். ஆண்தான் சென்று நீர் எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். ‘தண்ணி கொடு’ என்று வேலையை மனைவியிடம் மாற்றிவிடக் கூடாது.

அடுத்தாகக் குழந்தை பிறக்கும் சூழ்நிலை, ஒரு பெண்ணின் சுதந்திரத்தை அதிகம் பாதிக்கும். குழந்தைப் பராமரிப்பில் ஆண் முடிந்தவரை உதவி செய்ய வேண்டும். இப்படி, ‘உன் சுதந்திரத்தை நான் மதிக்கிறேன். அதற்காக உதவி செய்வேன்’ என்று இருவரும் அவ்வப்போது அடுத்தவர் உணர்வுப்படிச் செய்ய வேண்டும்.

திருமணமாகி முதல்தடவையாகத் தன் வாழ்க்கைத்துணையின் விஷயத்தில் மூக்கை நுழைக்கும் தருணம் வரும்போதோ, அல்லது சுதந்திரத்தில் குடும்பச் சூழ்நிலை குறுக்கிடும்போதோ, யார் மனமும் புண்படும்படி பெரும் களேபரமாக அந்தப் பிரச்சனை ஆகிவிடக்கூடாது. அப்படி எதுவும் நடக்காமல் பார்த்துக்கொண்டாலே, குடும்ப வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியைத் தொலைக்காமல் வாழ முடியும்.

பரஸ்பரம் புரிந்துகொள்வதும், ஒருவரின் உணர்வுகளை இன்னொருவர் மதித்து நடப்பதும் குடும்ப வாழ்க்கையின் அடிப்படை இலக்கணங்கள். அன்பைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் நல்ல நட்பாக வாழ்க்கைத்துணை அமைவதைவிடப் பெரிய பாக்கியம் எதுவும் இருக்க முடியாது. கிடைக்கும் நல்ல வாழ்க்கையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வது அவசியம்.

‘சுதந்திரம் என்பது அன்பைவிட மேலானது’ என்ற புரிதல் மட்டுமே குடும்ப வாழ்க்கையை இன்பமாக வைத்திருக்கும்.

உலகின் பெரிய ஜனநாயக நாடு!

அமெரிக்கா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு அனைவருக்கும் வாக்குரிமை கிடைக்க 150 ஆண்டுகள் ஆயின. பல நாடுகளின் வரலாறு இப்படிப்பட்டதே! சுதந்திர இந்தியாவில் நடந்த முதல் தேர்தலிலேயே எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை வந்து விட்டது. பாகிஸ்தான் பலமுறை ராணுவத்தின் பிடியில் போனது. சீனாவோ ஒற்றைக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. இந்தியா, உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடாகத் தழைத்து நிற்கிறது.

சுதந்திர இந்தியாவின் சாதனைகள்!

1974-ம் ஆண்டிலேயே அணுகுண்டு சோதனை செய்து, உலகின் ஐந்து அணு ஆயுத நாடுகளின் பட்டியலில் இந்தியா இணைந்தது. அணுசக்தியால் இயங்கும் நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களைச் சொந்தமாக உருவாக்கும் மிகச்சில நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று. அமெரிக்கா, ரஷ்யா, சீனா, பிரான்ஸ், பிரிட்டன் ஆகிய வல்லரசுகளைப் போலவே விமானம் தாங்கிப் போர்க் கப்பல்களை உருவாக்கும் திறன் படைத்த நாடாக இந்தியா உயர்ந்திருக்கிறது. அதே ஐந்து நாடுகளுடன், ஏவுகணை வல்லமை பெற்ற ஆறாவது நாடாக இணைந்திருக்கிறது இந்தியா. நம் நாடு உருவாக்கிய பிரம்மோஸ் சூப்பர்சானிக் ஏவுகணை, மணிக்கு 3,675 தூரம் பயணிக்கும் வல்லமை பெற்றது. விண்ணில் சுற்றி நம்மை உளவுபார்க்கும் செயற்கைக்கோள்களை ஏவுகணைகளால் தாக்கி அழிக்கும் வல்லமையையும் இந்தியா பெற்றிருக்கிறது.

பொருளாதார வல்லரசு!

பொருளாதாரத் தாராளமயமாக்கலை கடந்த 1991-ம் ஆண்டு அனுமதித்தது இந்தியா. அதன்பின் தேசத்தின் வளர்ச்சி வேகம் எடுத்தது. இப்போது உலகின் ஐந்தாவது பெரிய பொருளாதார சக்தியாக இந்தியா இருக்கிறது. உலகிலேயே மிக வேகமாக வர்த்தகம் நடைபெறுவது மும்பைப் பங்குச்சந்தையில்ல்தான்.

சீனா, ஜப்பான், சவிட்சர்லாந்து, ரஷ்யாவுக்கு அடுத்து அமெரிக்க டாலரில் அதிக அந்நியச் செலாவணி வைத்திருக்கும் ஐந்தாவது நாடு இந்தியா. சமீப

விண்வெளியை வசப்படுத்திய இந்தியா!

இந்தியாவின் முதல் ராக்கெட்டை ஒரு பழைய சைக்கிளின் கேரியரில் வைத்து எடுத்துச் சென்று விண்ணில் ஏவினார்கள். அடிப்படை வசதிகளே இல்லாத நிலையில் நமது விண்வெளி ஆராய்ச்சி இருந்தது. இன்று விண்வெளியை வசப்படுத்திய டாப் ஐந்து நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று.

நிலவுக்கு சந்திரயான் 1 விண்கலத்தை 2008-ம் ஆண்டு வெற்றிகரமாக ஏவியது இந்தியா. நிலவில் தண்ணீர் இருப்பதை இதுதான் முதன்முதலில் கண்டறிந்தது. செவ்வாய் கிரகத்துக்கு மங்களயான் விண்கலத்தை 2013-ம் ஆண்டு இந்தியா ஏவியது. அமெரிக்கா, ரஷ்யா, ஐரோப்பிய விண்வெளி அமைப்புக்கு அடுத்து செவ்வாயை எட்டிய நான்காவது நாடு என்ற சாதனை படைத்தது இந்தியா. இவற்றில் முதல் முயற்சியிலேயே வெற்றியடைந்தது இந்தியா மட்டுமே!

உலக சாதனையாக, ஒரே ராக்கெட்டில் 104 செயற்கைக்கோள்களை விண்ணுக்கு எடுத்துச் சென்று நிலைநிறுத்தியது இந்தியா. இப்போது சந்திரயான் 3, நிலவின் தென் துருவத்தை அடைய இருக்கும் முதல் விண்கலம் என்ற பெருமையைப் பெறுகிறது.

கட்டுமான சாதனைகள்!

மும்பையில் பாந்த்ரா மற்றும் வோர்லி பகுதிகளை இணைக்க கடல் மீது பாலம் கட்டி சாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உலகின் மிக அழகிய கடல் பாலம் இது. இதில் பயன்படுத்திய இரும்புக் கம்பிகளைப் பிணைத்தால், இந்தப்பூமியை ஒரு சுற்றுச் சுற்றிவிடலாம். இமயமலையில் டிராஸ் மற்றும் சுரு நதிகளுக்கு இடையே அமைந்துள்ள பெய்லி பாலம், உலகின் மிக உயரமான பகுதியில் இருக்கும் பாலம். இந்திய ராணுவம் இதைக் கட்டியது. லடாக் பகுதியில், கடல் மட்டத்திலிருந்து 19,300 அடி உயரத்தில் இருக்கும் சாலையே, உலகின் மிக உயரமான இடத்தில் வாகனங்கள் பயணிக்கும் சாலை. ஈஃபிள் டவரைவிட 35 மீட்டர் உயரமாக இருக்கும் செனாப் பாலம், உலகின் அதி உயரமான இடத்தில் உள்ள ரயில் பாலம். செனாப் நதிக்கு மேலே 1,178 அடி உயரத்தில் இது இருக்கிறது.

ஆண்டுகளில் சர்வதேச அமைப்புகளில் இந்தியாவின் மதிப்பு அதிகரித்து வருகிறது. இந்தியாவின் கருத்தை இன்று உலகமே கேட்கிறது. பல நாடுகளுடன் இந்திய ரூபாயிலேயே வர்த்தகம் செய்யும் அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறோம்.

கணினி சாதனைகள்!

1953-ம் ஆண்டே சிறிய அளலாக் கம்ப்யூட்டர் ஒன்றை இந்தியா உருவாக்கிவிட்டது. 1955-ல் HEC 2M என்ற கம்ப்யூட்டர் இந்தியாவில் பயன்பாட்டுக்கு வந்தது. 'பரம்' என்ற வரிசையில் அதிவேகமுள்ள சூப்பர் கம்ப்யூட்டர்களை இந்தியா உருவாக்கியுள்ளது.

இன்று உலகில் இணையத்தை அதிகம் பயன்படுத்துவோர் பட்டியலில் இந்தியாவுக்கு இரண்டாம் இடம். ஐ.டி தொழிலிலும் இந்தியா இரண்டாம் இடத்தில் உள்ளது. உலகின் மிகப்பெரிய கம்ப்யூட்டர் நிறுவனங்களின் தலைமைப் பொறுப்புகளில் இந்தியர்களே இருப்பது பெருமை.

பெருமைக்குரிய ராணுவம்!

கிழக்கு பாகிஸ்தானில் அரசு வன்முறை நிகழ்ந்தபோது இந்தியா தலையிட்டு அந்த மக்களின் சுதந்திரத்துக்கு உதவியது. வங்க தேசம் என்ற நாடு உருவாகக் காரணமானது. அதற்காக நடைபெற்ற இந்தியா - பாகிஸ்தான் போரின்போது 80 ஆயிரம் பாகிஸ்தான் வீரர்கள் இந்திய ராணுவத்திடம் சரணடைந்தனர். உலகின் மிகப்பெரிய ராணுவ வெற்றியாக இது கருதப்படுகிறது.

உலகின் மிக உயரமான எல்லைப் பிரதேசம் எனக் கருதப்படும் சியாச்சின் மலையை இந்திய ராணுவம் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறது. கார்கில் பனிப்பகுதியில் 1999-ம் ஆண்டு பாகிஸ்தான் ராணுவம் ஊடுருவியபோது நம் ராணுவம் தீர்த்துடன் போரிட்டு வெற்றி அடைந்தது. உலகின் மிக உயர்ந்த போர்க்களத்தில் நிகழ்ந்த போர் இது.

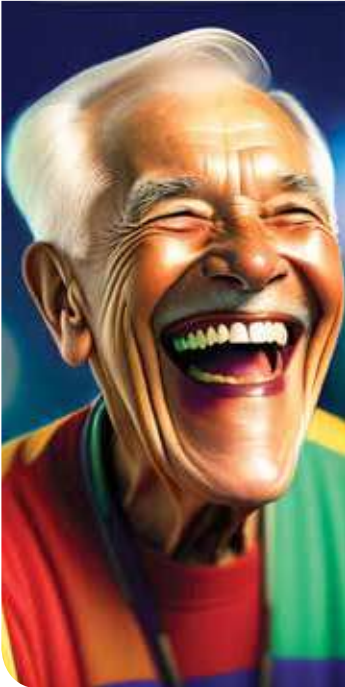
ஐ.டி வேலையில் இருக்கும் ஓர் இளைஞன், அபூர்வமாக ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை நாளில் வீட்டில் இருந்தான். தன் மெயில் பாக்ளை ஆராய்ந்தான். ஃபேஸ்புக் போனான். இன்ஸ்டாகிராம் பக்கம் எட்டிப் பார்த்தான். எதிலும் சுவாரசியமாக எதுவும் இல்லாததால், தாத்தாவிடம் அரட்டை அடிக்க ஆரம்பித்தான்.

எனோ தெரியவில்லை, தாத்தாவின் வாழ்க்கைமுறையைக் கிண்டல் செய்யத் தோன்றியது. சிரித்தபடியே அவரிடம் கேட்டான். “உங்கள் தலைமுறை மனிதர்கள் ரொம்ப பாவம் தாத்தா! டி.வி கிடையாது, செல்போன் கிடையாது, ஏர்கண்டிஷனர் கிடையாது, கம்ப்யூட்டரும் இன்டர்நெட்டும் கிடையாது. இவ்வளவு வசதியான கார்கள் கிடையாது. ரயில்களே குதிரை வண்டி வேகத்தில் போகும். லேட்டஸ்ட் டெக்னாலஜி எதுவுமே கிடையாது. இதெல்லாம் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையை எங்களால் நினைச்சுக்கூடப் பார்க்க முடியாது. ஆனால், பல வருஷம் இவை எதுவுமே இல்லாமல்தான் நீங்க வாழ்ந்திருக்கீங்க. எந்தப் பொழுதுபோக்கும் இல்லாமல், தகவல்தொடர்பு வசதிகள் இல்லாமல், போக்குவரத்து வாய்ப்புகள் இல்லாமல், எப்படித்தான் உங்களால் இருக்க முடிஞ்சுதோ?”

தாத்தா அந்த இளைஞனைக் கனிவுடன் பார்த்தார். பிறகு சிரித்தபடி சொன்னார். “எல்லா தலைமுறைகளுக்கும் சில விஷயங்கள் இருக்கும், சில விஷயங்கள் இல்லாமல் போய்விடும். எங்கள் தலைமுறைக்கு நீ சொன்னதெல்லாம் இல்லாமல் போயிருக்கலாம். அதையெல்லாம் வசதிக்குறைவாக நாங்கள் நினைத்ததில்லை. ஆனால், உங்கள் தலைமுறை

எ த ய ல் ல ர ம்
இ ழ ந் தி ரு க் கி ர து
தெரியுமா?

அன்பு, கருணை, மரியாதை, கண்ணியம், பொறுமை, நேர நிர்வாகம், திட்டமிடல், விளையாட்டு, புத்தக வாசிப்பு, சக மனிதர்களுடன் உரையாடல்... இப்படி நீங்கள் இழந்தவற்றின் பட்டியல் பெரியது. இவையெல்லாம் இல்லாமல் உங்களால் வாழ முடிகிறபோது, நவீனக் கருவிகள் இல்லாமல் நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்திருக்க முடியாதா? டெக்னாலஜி உருவாக்கிய

எதிலிருந்து விடுதலை வேண்டும்?

பொருட்களிடம் நீங்கள் சிறைபட்டுக் கிடக்கிறீர்கள். நாங்கள் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தோம்.”

தாத்தா சொன்னது அந்த இளைஞனை யோசிக்க வைத்தது. அவன் அமைதியாக இருந்தான். தாத்தா தொடர்ந்தார். “நான் ஒட்டுமொத்தமாக இளையதலைமுறையைக் குறை சொல்லவில்லை. தலைமுறை இடைவெளி என்ற பெயரிலும், ‘பழைய பஞ்சாங்கம்’ என்று கிண்டல் செய்தும், நல்ல விஷயங்களை இழந்துவிட வேண்டாம் என்கிறேன். நமக்கு எதிலிருந்து விடுதலை வேண்டும் என்பதில் தெளிவு இருக்கட்டும்” என்றார்.

தாத்தாவும் பேரனும் அதன்பின் நீண்ட நேரம் உரையாடினார்கள். தாத்தாவின் தலைமுறைக்காரர்கள் வாழ்ந்த வாழ்விலிருந்து தனக்கான படிப்பினைகள் நிறைய கிடைத்ததாக அவன் கருதினான்.

தாத்தா அப்படிச் சொன்னவை:

- பள்ளிக்கூடம் முடிந்ததும் மாலை நேரத்தில் நாங்கள் வீதிகளில்தான் விளையாடினோம். ‘வெயில் உடலில் பட வேண்டும், வியர்வை சிந்த வேண்டும்’ என்று யாரும் பாடம் எடுத்ததில்லை. இயல்பாகவே அப்படி விளையாடினோம். ஏ.சி அறையில் கம்ப்யூட்டர் கேம்ஸ் விளையாடவில்லை.

- பள்ளியிலும் தெருவிலும் ஏராளமான நண்பர்கள் இருந்தார்கள். ‘எனக்கு ஃபேஸ்புக்கில் பல ஆயிரம் நண்பர்கள்’ என்று முகம் தெரியாத நபர்களை நினைத்துப் பெருமிதம் அடைந்ததில்லை.

- வெற்றுக்காலுடன்தான் பெரும்பாலான நேரங்களில் வீதியில் திரிந்தோம். பாட்டில் கிழித்துவிடும், ஆணி குத்திவிடும் என்று கவலைப்படும் அளவுக்கு ஊரையே குப்பைக்கூடையாக ஆக்கியதில்லை.

- சூப்பர் மார்க்கெட்டில் போய் சீன விளையாட்டுப் பொம்மைகளைப் பெற்றோர்கள் வாங்கிவந்து எங்களுக்குக் கொடுத்ததில்லை. எங்களுக்குத் தேவையான விளையாட்டுக் கருவிகளை நாங்களே செய்துகொண்டோம்.

- விளையாடும்போது தாகம் எடுத்தால், எந்த வீட்டிலும் தண்ணீர் குடிப்போம், தெருக்குழாயிலும் அடித்துக் குடிப்போம். பொதுவில் கிடைக்கும் தண்ணீரைக் குடிக்கத்தகாத ஒன்றாக நாங்கள் மாற்றிவிடவில்லை.

- தெருவில் இருக்கும் தெரிந்தவர்கள் வீடுகளுக்கும், நண்பர்கள் வீடுகளுக்கும் அழைக்காமலே உரிமையுடன் போய், அங்கு இருப்பதை எடுத்துச் சாப்பிட முடிந்தது. யாரும் யாரையும் அந்நியமாக நினைத்ததில்லை. சந்தேகத்துடன் பார்க்க வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை.

- உறவினர்களிடம் சம்பிரதாயத்துக்காகப் பேசாமல், உள்ளத்திலிருந்து பல மணி நேரங்கள் உரையாட முடிந்தது. நெருக்கமான உறவு என்பதற்கு நிஜ அர்த்தமாக உறவினர்கள் இருந்தார்கள். நான்கு வார்த்தைகள் பேசிவிட்டு, அடுத்து என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் திகைத்தது கிடையாது. போனை நோண்டியது கிடையாது.

- மூன்று வேளையும் சாதம், இட்லி, தோசை, கஞ்சி என அரிசி உணவுதான் சாப்பிட்டோம். உடல் எடை கூடியதில்லை.

- ஊட்டச்சத்து வேண்டும் என்று ஏதேதோ பவுடரும் பானங்களும் மாத்திரைகளும் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதில்லை. என்றாலும் ஆரோக்கியமாகவே வளர்ந்தோம்.

- ‘உங்கள் பாதுகாப்புக்காக ஹெல்மெட் போட்டுக்கொண்டு வாகனம் ஓட்டுங்கள்’ என்று நீதிமன்றம் உத்தரவு போட்டால்கூட மதிக்காதவர்கள் நிறைய பேர். எங்கள் காலத்தில் ஹெல்மெட்டே தேவைப்படவில்லை. தாறுமாறான வேகமும், அலட்சியமும், விதிகளை மதிக்காத ஒழுங்கற்ற தன்மையும் அப்போது இருந்ததில்லை.

இப்படி வரிசையாகப் பட்டியல் போட்ட தாத்தா, “எங்கள் புகைப்படங்கள் வேண்டுமானால் கருப்பு வெள்ளையாக இருக்கலாம். ஆனால், எங்கள் தலைமுறையின் நினைவுகள் வண்ணமயமானவை. இவற்றில் சில விஷயங்களை அனுபவிக்க உங்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போகலாம். ஆனால், கற்றுக்கொண்டு பின்பற்ற ஏராளமான நல்ல வழிமுறைகள் எங்களிடம் உண்டு. அவை தலைமுறை தலைமுறையாக அனுபவங்களின் வழியே சேகரிக்கப்பட்ட பொக்கிஷங்கள். புத்தயல் பழசாக இருந்தாலும் அடையத் துடிக்கிறோம். பூர்விகச் சொத்து பழசாக இருந்தாலும் அனுபவிக்க நினைக்கிறோம். இந்த நல்ல பண்புகளை மட்டும் ஏன் எங்கள் தலைமுறையிடமிருந்து பெற மறுக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

இளைஞன் இப்போது யோசிக்க ஆரம்பித்தான். ●

அம்மாக்களுக்கு விடுதலை கொடுங்கள்!

ஆண்கள் இப்படி யோசித்துப் பாருங்கள். உங்களை ஒரு வீட்டுக்குள் அடைத்து, 'உங்கள் வேலையே இரண்டு சிறு குழந்தைகளைப் பார்த்துக்கொள்வதுதான்' என்று சொன்னால் எப்படி இருக்கும்? அந்த வேலையில் கொஞ்சமும் ஓய்வே கிடைக்காமல் இருந்தால் எப்படி உணர்வீர்கள்? 'எனக்கு இதிலிருந்து விடுதலை வேண்டும்' என்று கத்திக் கதறுவார்கள் பலர்.

குழந்தைகளைப் பராமரித்து வளர்ப்பது என்பது அத்தனை கடுமையான சுமை. தூக்கத்தைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். எந்தப் பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபடவும் நேரம் இருக்காது. உறவினர் மற்றும் நண்பர்கள் வீட்டு விசேஷங்களுக்குப் போக முடியாது. குழந்தை ஏன் அழுகிறது, ஏன் சாப்பிடவில்லை என்பது போன்ற பல குழப்பமான கேள்விகளுக்குப் பதிலே கிடைக்காது. இவை எல்லாம் கலந்து ஏற்படுத்தும் மன அழுத்தம் மிக மோசமானது.

நமக்கு ஏற்படும் தொந்தரவுகள் இரண்டு வகை. ஒன்று, எப்போதோ நிகழும் நீண்ட நாள் தொந்தரவு. இரண்டு, அடிக்கடி நிகழும் நீண்ட நாள் தொந்தரவு.

உங்கள் மேனேஜர் மாதமொருமுறை ஒரு மீட்டிங்கில் பத்து நிமிடங்கள் உங்களைத் திட்டொவர். பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு சமாளித்துவிட்டால், முடிந்துபோயிற்று. இது முதல் வகை தொந்தரவு. உங்கள் அறை நண்பர் உங்களைத் தூங்கவிடாமல் குறட்டைவிடுகிறார். சிலநண்பர்கள் அதிகஉரிமையாக இருக்கிறேன் என்று பார்க்கும்போதெல்லாம் முதுகில் அடித்துப் பேசுவார்கள். இவை எல்லாமே அடிக்கடி நிகழும் நீண்ட நாள் தொந்தரவுகள். ஆபத்தான, அதிக எரிச்சலூட்டும் தொந்தரவுகள் இவை.

குழந்தை வளர்ப்பும் இந்த ரகம்தான். ஓர் இளம் அம்மாவால் இதிலிருந்து தப்பிக்கவே முடியாது. அவர்களால் சரியாகத் தூங்க முடியாது. அம்மா தன் குழந்தை மேல் உயிராக இருப்பார் என்பதில் மாற்றுக் கருத்தே இல்லை. ஆனால் அம்மாவுக்கு என்று சில அடிப்படை 'உயிர் உணர்வுகள்' இருக்கின்றன. தூக்கம், மன ஆசுவாசம், உணவு, உடல் சுத்தம். இதைச் சரியாகக் கிடைக்காதபடி குழந்தை வளர்ப்பு தன்னைத் தொந்தரவு செய்யும்போது ஒரு பெண் திகைத்துவிடுகிறார்.

அம்மா என்றாலே பாசமானவர், அவர் குழந்தை வளர்ப்பை மிக மகிழ்ச்சியாகச் செய்கிறார் என நினைத்துக்கொள்வது தவறு. பல நேரங்களில் இளம் தாய்கள் மிகுந்த மன அழுத்தம் அடைகிறார்கள். இளம் அப்பாவாக ஓர் இளைஞன் செய்ய வேண்டிய முக்கியமான வேலை, தன் குழந்தையை அவ்வப்போது பார்த்துக்கொண்டு, மனைவியைச் சுதந்திரமாகக் கொஞ்ச நேரம் இருக்க வைப்பதுதான்.

மனைவி மாலை நேரம் முகம் கழுவிக்கொண்டு ரிலாக்ஸாக டீ குடிக்கும் வேளையில், "நாங்க கடைக்குப் போறோம்" என்று குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு கிளம்பிவிட வேண்டும். ஒரு மணி நேரமாவது வெளியே சுற்றிவிட்டு வரவேண்டும்.

எப்போதும் குழந்தையைப் பார்த்துப் பார்த்து, குழந்தைக்குச் சேவை செய்து செய்து அம்மாவுக்கு அலுப்பு தரும். ஒரு அம்மா தன் புலன்களுக்கான தீனியைக் கொஞ்ச நாள் குழந்தைக்காகத் தியாகம் செய்யலாம். ஆனால், சீக்கிரத்தில் அவர் புலன்கள் அவரைக் கேட்க ஆரம்பித்துவிடும். நல்லபாடல் கேட்க, நல்ல காட்சியைக் காண, ருசியான ஓர் உணவை ரசித்துச் சாப்பிட, அன்பான வருடலை அவர் மனம் கேட்கும். அம்மாக்களின் இந்த உணர்வை இளம் அப்பாக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்கான ஒரு வழிதான், உங்கள் மனைவியிடமிருந்து குழந்தையை அவ்வப்போது பிரித்து அவருக்குத் தற்காலிக விடுதலை கொடுப்பது.

ஒரு பக்கம் இரவுத் தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் பிள்ளை. மற்றொரு பக்கம் எப்போதும் சேவையை எதிர்பார்க்கும் பச்சிளம் குழந்தை. தூக்கம் கெடுத்துச் சேவை செய்து செய்து இளம் அம்மாக்கள் ஒரு கட்டத்தில் எரிச்சல் அடைகிறார்கள். ஒரு வெளிநாட்டு டிவி நாடகத்தில் ஒரு பெண் தன் குழந்தைகளைக் கவனிக்குமாறு தன் அம்மாவிடம் கேட்பாள். “அம்மா, உனக்குதான் பேரன், பேத்திகள் என்றால் இஷ்டம் ஆச்சே?” என்பாள். “எனக்கு ஐஸ்கிரீம் சாப்பிடக்கூடப் பிடிக்கும்தான். அதற்காக நள்ளிரவில் அதைச் சாப்பிட முடியாது” என்பார் அந்த அம்மா.

எந்த அம்மாவுக்கும் குழந்தையைப் பிடிக்கும்தான். அதற்காக எப்போதும் குழந்தை குழந்தை குழந்தை என்றொரு மனநிலையில் இருப்பது கொஞ்சம் போராடிக்கும். இதை இளம் அப்பாக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

‘இனி எப்பவும் இப்படித்தானா’ என்றொரு சலிப்பு மனநிலை உளவியல் இருக்கிறது. புதிதாய் ஒரு வேலைக்குப் போகிறீர்கள். ஒரு நாளில் எட்டு மணி நேரம் விடாது வேலை செய்கிறீர்கள். பத்து நாட்கள் செய்கிறீர்கள். அப்போது, ‘இனி எப்பவும் இப்படித்தானா’ என்றொரு சலிப்பு வரும். இடையில் ஆயுத பூஜை வரும். வேலையைக் குறைக்கச் சொல்லிவிட்டுப் பராமரிப்புப் பணிகளைச் செய்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று நாட்கள் வேலை அவ்வளவாக இல்லை. அப்போது, ‘இனி எப்பவும் இப்படித்தானா’ என்ற உணர்விலிருந்து விடுதலை பெறுகிறீர்கள்.

இளம் அம்மாக்களுக்கும் இதே சலிப்பு நிறையவே வரும். திருமணத்துக்கு முன்புவரை சுதந்திரமாக இருந்திருப்பார்கள். திருமணம், கர்ப்பம், குழந்தைப்பேறு, குழந்தைவளர்ப்பு, குழந்தைபராமரிப்பு, அழும் குழந்தையைச் சமாளித்தல், குழந்தைக்கு உடல்நலம் இல்லாமல் போனால் பதற்றமடைதல் என அந்த இளம் அம்மா திகைத்துவிடுகிறாள். ‘இனி எப்பவும் இப்படித்தானா’ என்ற உணர்வு அவளைப் பயமுறுத்தும். ‘இல்லை, நிலைமை மாறும். இப்பவும் கூட நீ உனக்கான வெளியில் ரிலாக்ஸாக இருக்கலாம்’ என்று அந்த அம்மாவுக்கு ஆசுவாசம் கொடுக்க வேண்டும்.

உங்கள் குழந்தைக்கு மூன்று, நான்கு வயது ஆகும்வரை மனைவிக்கு இப்படித் துணை நில்லுங்கள். அவர்கள் முன்பைவிட அதிகமாக குடும்பத்தை நேசிப்பார்கள். ஒவ்வொருவரின் உணர்வுகளை மதித்து, ஒருவருக்கொருவர் வசதி செய்து இன்புறுவதே குடும்ப வாழ்க்கை. சிலரின் சுதந்திரத்தைப் பறித்து முடக்குவது அல்ல!

உண்மையிலேயே உங்கள் மனைவியோ, உங்கள் வீட்டுப் பெண்களோ தாய்மையை ரசிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால், ஆண்கள் நீங்களும் குழந்தையைக் கவனித்துக் கொண்டு மனைவிக்கு ஆசுவாசத்தைக் கொடுங்கள். குழந்தை வளர்ப்பில் உங்களுக்கும் 50% பொறுப்பு என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். ●

சில நேரங்களில் நம்முடைய நலன் கருதியோ, அடுத்தவர்களின் நலனுக்காகவோ, சில விஷயங்களைச் செய்கிறோம். அப்போது நம் கோபத்தையோ, வெறுப்பையோ வெளிப்படுத்துவதில்லை. இங்கே காண்பிக்கும் இந்த முதிர்ச்சியும் ஒருவகையில் விடுதலை உணர்வுதான்.

நம் பலவீனங்களை அறிந்து, அவற்றைச் சரிசெய்ய வேண்டிய அவசியத்தை உணர்கிறோம். நாம் எதில் வலிமையாக இருக்கிறோம் என்பதையும் அறிந்து நிறைவு பெறுகிறோம். இந்த மனநிலையும் ஒருவகையில் சுதந்திரம்தான்.

‘இது ஏன் மாறவில்லை’, ‘இது எப்போது மாறும்’ என்று எந்தச் சூழல் பற்றியும் புகார்கள் செய்யாமல், அந்தநிலையை மாற்றுவதற்கான முயற்சிகளை நாமே தொடங்குவதற்குப் பெயரும் சுதந்திரம்தான்.

உண்மையில் இந்த உலகில் குழந்தைகள் வெகு சுதந்திரமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடந்த கால நிகழ்வுகள் குறித்த கவலை இல்லை, எதிர்காலத் தேவைகள் குறித்த அச்சமும் இல்லை. இந்தக் கணத்தில் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களின் கோபங்களும் சண்டைகளும் நிரந்தரமானவை இல்லை. இன்னொரு குழந்தையுடன் சண்டை போட்டுவிட்டு, சில நிமிடங்களில் இயல்பாக மீண்டும் பேச அவர்களால் முடியும். பெரியவர்கள்தான் அந்தக் கோபத்தைக் காலம் முழுக்கச் சுமக்கிறோம்.

கோபத்தையும் வெறுப்பையும் சுமக்காமல், இதரப் பொறுப்புகளையும் பெரும் சுமையாகக் கருதாமல், அறியாக் குழந்தையின் மனநிலையில் எதையும் உங்களால் அணுக முடிந்தால் போதும்... உங்களுக்குச் சுதந்திரம் நிரந்தரமாகக் கிடைக்கும். எப்படிப்பட்ட சூழலையும் புன்னகையுடன் எதிர்கொள்ள முடியும்.

சுதந்திரம் என்பது, யாருடைய வற்புறுத்தலும் இல்லாமல், எந்த நெருக்கடிகளுக்கும் இணங்காமல், நாம் விரும்பும் இலக்கை அடைவதற்காக நம்மால் உழைக்க முடியும் சூழல். அப்படிப்பட்ட பணியில் நமக்கும் நிம்மதியும் நிறைவும் கிடைக்கும். கடுமையான உழைப்புக்கு நடுவில் மனத்தை ரிலாக்ஸ் செய்துகொள்ள குடும்பத்துடன் இனிமையான சுற்றுலா செல்வதற்கு ஒருவரால் முடிகிறது என்றால், அவர் நல்ல பொருளாதாரச் சுதந்திரத்துடன் இருக்கிறார் என அர்த்தம்.

ஒவ்வொருவரும் தன் கருத்துகளை, தன் விருப்பங்களை வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடிகிற சூழல் அமைய வேண்டும். அவரின் அந்தக் கருத்துகள் எந்த முன்முடிவுகளும் இல்லாமல் ஏற்கப்படவும் மதிக்கப்படவும் வேண்டும். இது ஒரு சுதந்திரமான சமூகத்தின் அடையாளம். பீரோவுக்கு ஒரு பூட்டு, அது இருக்கும் அறைக்கு இன்னொரு பூட்டு, வீட்டுக்குப் பெரிதாக ஒரு பூட்டு, அதற்கு வெளியே கேட் போட்டு அதில் வலுவான பூட்டு என்று ஏகப்பட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யத் தேவையிருக்காத அளவுக்குப் பாதுகாப்புகள் இருப்பது, ஒரு தேசத்தின் சுதந்திர வாழ்வை உணர்த்தும். ‘தப்பு செய்தால் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது’ என்ற அச்சம் எல்லோருக்கும் இருக்கும்போது, நெறிப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரம் சாத்தியமாகும்.

‘மனம் அச்சமின்றி இருப்பதே உண்மையான சுதந்திரம். அங்குதான் வேறு யாராலும் தொடரமுடியாத எல்லைகளை மனிதர்கள் தொடுவார்கள். தலைநிமிர்ந்து பெருமிதத்துடன் உழைப்பார்கள், உள்ளத்தின் ஆசைகளை உணர்ந்து தங்கள் கடமையைச் செய்வார்கள்’ என்றார் ரவீந்திரநாத் தாகூர். அப்படிப்பட்ட விடுதலைக்கான வழியில் பயணம் செய்வோம். ●

வீழுதனவக்கான வழிகள்!

 Littlestars[®]
KIDS DHOTIS & SHIRTS

STAY STYLISH,
STAY MODERN

COTTON

GENXT[®]

READYMADE POCKET DHOTIS

The Symbol of
Tradition
for Every
Moment

FOR EASY STICK

DHOTI WITH POCKET

POCKET FOR WALLET & MOBILE

SHIRT CRAFTED FOR ALL SEASON

EMBRACE THE BREEZY HAPPINESS THIS FESTIVE SEASON WITH WHITE AND COLOUR LINEN PARK FABRIC, SHIRTS & TROUSERS

Available in 50+ Colours as plain and printed.

Crafted for comfort

DHOTIS • SHIRTS • TROUSERS • FABRICS

By

Available at Company Showrooms & All leading Textile Shops

mithu[®]

TOWELS

Signature Collection

SOFTNESS REDEFINED.

PREMIUM COTTON TOWELS
FOR YOUR DELIGHT.

Crafted using 100% premium cotton, Mithu Towels by Ramraj are stylish, super-soft, and highly absorbent. Our Towels are safe for the skin, fade-resistant and long-lasting. Experience the difference every time.

MRP

₹ 240 Onwards

SCAN QR CODE FOR
STORE LOCATION

Available at Ramraj Cotton Showrooms and All Leading Textile Shops | shop online @ www.ramrajcotton.in

**உங்கள் வீட்டுக்கே
வர வேண்டுமா?**

வெண்மை

சந்தாதாரர் ஆகுங்கள்!

‘உயர்ந்த எண்ணங்கள் உலகம் முழுவதும் சென்றடைய வேண்டும்’ என்ற உயரிய நோக்கில் மதிப்புமிக்க படைப்புகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறது வெண்மை. இந்த மாத இதழ் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பாதுகாக்கப்படும் பொக்கிஷமாகத் திகழ்கிறது.

ஓர் ஆண்டு சந்தா ரூ.200

இரண்டு ஆண்டுகள் சந்தா ரூ.380

காசோலை/வரைவோலை மூலம் அனுப்பலாம். VENMAIL என்ற பெயரில் செக்/டி.டி. அனுப்பவும். பின்புறம் உங்கள் பெயர், ஊர் எழுதவும்.

அல்லது

VENMAIL என்ற வங்கிக் கணக்கில் (A/C No:180913500000299 Karur Vysya Bank, Tirupur SR Nagar Branch - IFSC: KVBL001809) பணம் செலுத்தி, அதன் ஒப்புக்கை பிரதியை படிவத்துடன் அனுப்பி வைக்கலாம்.
 ➔ மணியாட்பர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.
 ➔ அனைத்து ராம்ராஜ் ஷோரூம்களிலும் சந்தா செலுத்தலாம்.

வெண்மை

ராம்ராஜ் வி டவர்,
10, செங்குந்தபுரம், மங்கலம் ரோடு,
திருப்பூர் - 641 604.
email: venmail@ramrajcotton.net

**சந்தா செலுத்தவும், மொத்தமாக
வெண்மை இதழ்களைப் பெறவும்
தொடர்புகொள்ளுங்கள்.**

போன்:

0421-4304106, 98422 74137

ஒரே நிமிடத்தில் வெண்மை சந்தாதாரர் ஆகலாம்!

உங்கள் சந்தாவை PhonePe Pay Net transfer மூலம் செலுத்துங்கள்.

UPI பரிவர்த்தனை மூலமும் மொபைல் போன் மூலம் வெண்மை வங்கிக் கணக்கில் சந்தா தொகையை செலுத்தலாம். வெண்மை UPI id: kvbupiqr.75626@kvb

Bharat QR code வசதியுள்ள மொபைல் பேங்கிங் ஆப் வைத்துள்ளவர்கள், அதில் இங்கே உள்ள வெண்மை வங்கிக் கணக்கின் QR code -ஐ ஸ்கேன் செய்து சந்தா செலுத்தலாம்.

பணம் செலுத்தப்பட்டதற்கான வங்கித் தகவலை Forward செய்யுங்கள். கூடவே உங்கள் முழு முகவரியையும் அலைபேசி எண்ணுடன் வாட்ஸ்அப் செய்யுங்கள். அலைபேசி எண்: 98422 74137.

**வங்கிக் கணக்கு விவரம்: Venmail
A/C No: 180913500000299**

**Karur Vysya Bank, Tirupur SR Nagar Branch
IFSC Code: KVBL001809.**

மாணவ/ மாணவியர் சிறப்பு சலுகை

(6ம் வகுப்புக்கு மேல் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு இந்த சலுகை பொருந்தும். சந்தா செலுத்தும்போது, மாணவர் அடையாள அட்டை நகலை இணைத்து அனுப்பவும்.)

ஒரு வருட சந்தா: | 2 வருட சந்தா:
ரூ.200 ரூ.125 மட்டும். | ரூ.380 ரூ.250 மட்டும்.

சீனியர் சிட்டிசன் சிறப்புச் சலுகை

(60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு இந்த சலுகை பொருந்தும். பிறந்த தேதிக்கான ஆதாரச் சான்று நகலை இணைத்து அனுப்ப வேண்டும்.)

ஒரு வருட சந்தா: | 2 வருட சந்தா:
ரூ.200 ரூ.125 மட்டும். | ரூ.380 ரூ.250 மட்டும்.

ராம்ராஜ் ஷோரூம்களில் ரூ.10,000க்கு மேல் பொருட்கள் வாங்குபவர்களுக்கு
ஒரு வருட சந்தா பரிசாக வழங்கப்படும்

ந

மக்குப் பிடிக்காத ஒரு சூழல், ஆபத்தான ஓர் அழைப்பு, தவறான ஒரு பழக்கவழக்கம்... இப்படி வாழ்வுக்குப் பொருந்தாத எந்த ஓர் இடத்திலிருந்தும் விலகி வருவது ஒருவகையில் விடுதலை என்றே கருதப்படும்.

விலகி வருவதும்

விடுதலைதான்!

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதுபோன்ற மோசடிகள் நடந்ததைப் பார்த்துவிட்டு இப்போது மக்கள் விழிப்புணர்வு அடைந்திருப்பார்கள் என்று நம்பிவந்தோம். ஆனால், கடந்த சில மாதங்களில் பல நூறு கோடி ரூபாயை ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இழந்துவிட்டனர். காரணம் என்ன? பேராசையும் சபலமும் மக்களைச் சிறைப்படுத்துகின்றன. ‘அடுத்தவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ’ என்ற தேவையற்ற எண்ணம் பல சங்கிலிகளால் இவர்களைப் பிணைத்துவிடுகிறது.

பெரும்பாலும் எவரும் முகம் தெரியாத மனிதர்களால் ஏமாற்றப்படுவதில்லை. ஒருவர் பணம் செலுத்தி, அவருக்குத் தெரிந்த இன்னும் சிலரை முதலீடு செய்யவைத்தால் அவருக்கும் பணம் கிடைக்கும்

நிதி நிறுவன மோசடிகளும் ஏமாற்று வேலைகளும் தொடர்கதையாகி வருகின்றன. அதிக வட்டி தருவதாக ஆசை காட்டியும், முதலீடு செய்த பணம் சில ஆண்டுகளில் பல மடங்காகத் திருப்பித் தரப்படும் என்று வாக்குறுதி தந்தும் செய்யப்படும் மோசடிகள் குறித்துப் பல செய்திகள் கேள்விப்படுகிறோம். இதுபோன்ற ஏமாற்று நாடகங்களைத் திரைப்படங்களிலும் தொலைக்காட்சியிலும் பத்திரிகைகளிலும் பார்த்த பிறகும் ஏன் பலர் ஏமாறுகிறார்கள்? இந்தச் சிக்கல்களிலிருந்து விலகி வராமல் ஏன் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள்?

என்பது போன்ற சங்கிலித்தொடர் திட்டங்கள் இவை. “மற்ற ஏமாற்று கம்பெனிகள் போல இந்தக் கம்பெனி மோசம் பண்ணிவருகிறது. நமக்கு நல்லாத் தெரிஞ்சு ஒருத்தர் இதுல வேலை செய்யறார். ஏதாவது பிரச்சனை வர்ற மாதிரி இருந்தால் உடனடியாகத் தகவல் தந்துடுவார். நாம போட்ட பணத்தை எடுத்துடலாம்” என்பது போல ஆசை காட்டுவார்கள். நம்பிக்கையான ஒருவர் உறுதி சொல்லும்போது மறுக்க முடியாமல் சேர வேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் சங்கிலியிலிருந்து விடுபட முடிவதில்லை. ஓய்வுக்காலத்துக்காக என்று சேமித்துவைத்த பணத்தை மொத்தமாக இழந்து பரிதவித்து நிற்கும் முதியவர்கள் அநேகம் பேர்.

பெண்கள் பலர் சீட்டுப் போடும் விஷயத்திலும் கூட இப்படித்தான். ஏமாந்த பெண்களிடம் விசாரித்துப் பார்த்தால், அவர்களில் பலரும் முகம் தெரியாதவர்களிடம் ஏமாந்திருக்க மாட்டார்கள். நன்கு தெரிந்த, பழக்கமான, இன்னும் சொல்லப் போனால் 'அக்கா', 'அத்தை', 'அம்மா' என்று உரிமையுடன் அழைத்துப் பழகியவர்களிடம்தான் ஏமாந்திருப்பார்கள்.

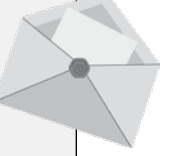
ஏமாற்றுக்காரர்கள் பெருகிவிட்டனர். வெளிநாட்டில் வேலைவாய்ப்பு என்று ஆசை காட்டி ஏமாற்றுவது நடக்கிறது. அரசாங்க வேலையைக் குறுக்குவழியில் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லி ஏமாற்றுகிறார்கள். புகழ்பெற்ற கல்லூரியின் பெயரைச் சொல்லி, அங்கே படிப்பதற்கு சீட் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லி மோசடி செய்கிறார்கள். இப்படி ஏமாற்றும் யாரும் முகம் தெரியாதவர்கள் இல்லை. நன்கு தெரிந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். 'இதை இவர் செய்து முடிப்பாரா, இந்த வழியில் இதை முயற்சி செய்வது நியாயமா, இது சரியாக வருமா' என்பது போன்ற கேள்விகளை மனத்துக்குள் எழுப்பினாலே, நாம் ஏமாற மாட்டோம். ஆனால், கண நேர சபலமும் ஆசையும் எவரையும் சிறைப்படுத்திவிடுகிறது.

பண விஷயம் என்றில்லை, விலகி வரவேண்டிய பல தருணங்களில் பலர் சிக்கிவிடுகிறார்கள். ஒரு நண்பர்கள் கூட்டத்தில் சிலருக்கு மதுப்பழக்கம் இருந்து மற்றவர்கள் குடிக்கவில்லை என்றால், அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்திக் குடிக்கப் பழக்குவது நடக்கிறது. ஆபீஸ் பார்ட்டி ஒன்றில் மேலதிகாரி மது அருந்துவார். மேலதிகாரி கோப்பையுடன் இருக்கும்போது தானும் அருந்தாவிட்டால் ஏதாவது நினைத்துக்கொள்வார் என்று குடிக்கப் பழகுகிறவர்கள் உண்டு. அவரை தாஜா செய்ய இதுதான் நல்ல சந்தர்ப்பம் என்று நினைத்து மது அருந்திக் கெடும் நபர்களும் உண்டு. இளம் வயதிலேயே தவறான பழக்கங்களுக்கு அடிமையாகும் பலர், இப்படி விலகிவர வேண்டிய சூழலில் உறுதியாக இருக்காதவர்களே!

பெண்களுக்கு இன்னொரு வகையில் சங்கடங்கள் வரும். "எனக்குத் தெரிந்தவர் ஒருத்தர் ஊறுகாய் போட்டு விற்கிறார், அருமையா இருக்கும்" என்று அக்கம்பக்கத் தோழிகள் உரிமையாக வந்து தலையில் கட்டுவார்கள். பிடிக்கவில்லை என்றாலும், 'அவர் சங்கடப்படக்கூடாது' என்று வாங்கிவிடுவார்கள். இப்படி அப்பளம் தொடங்கி புடவை வரை பட்டியல் நீளும்.

இன்னும் சில பெண்கள் எம்பிராய்டரி, கம்ப்யூட்டர் என்று ஏதாவது வகுப்பில் சேர்வார்கள். தங்களுக்குத் துணைக்கு ஆள் தேவை என்பதால், விருப்பமே இல்லாத தோழிகளுக்கும் வலைவீசுவார்கள். சில பெண்களும் ஆண்களும் தூங்களாகவே போய் வலையில் விழுவார்கள். பக்கத்து வீட்டுத் தோழி ஜிம்முக்குப் போவதைப் பார்த்துவிட்டு, அடுத்த நாளை தானும் போய் ஜிம்மில் சேரும் பெண்கள் உண்டு. உடல் இளைப்பதற்காக

வாசகர் கடிதங்கள்!

'வெண்மை' ஜூன் மாத 'தந்தையர் தினச் சிறப்பிதழ்' படித்தேன். பரவசம் ஆனேன். என் தந்தை பற்றிய நினைவலைகள் நெஞ்சில் முகிழ்ந்தன. தந்தையர்களின் சிறப்புகளை, தியாகங்களை, பொறுப்புணர்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டி இருந்த விதம் மிகவும் சிறப்பு... பாராட்டுகள்.

- **ப.கதிரவன், திருவண்ணாமலை.**

'வெண்மை' ஜூன் இதழ் தந்தையர் தினச் சிறப்பிதழாக ஜொலித்ததில் மகிழ்ச்சி. நம்மை வளர்த்து ஆளாக்கிய அப்பாவுக்கு இதைவிட வேறுவகையில் மரியாதை செலுத்த முடியுமா என்பது சந்தேகமே.

- **லெ.நா.சிவக்குமார், சென்னை-33.**

ஒவ்வொரு மாதமும் 'வெண்மை' மாத இதழை மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் படித்து வருகிறோம். ஈடுபாடு சிறப்பிதழாய் வெளிவந்த ஜூலை வெண்மை இதழை மிகவும் ஈடுபாட்டுடன் படித்து முடித்தோம். வாழ்வில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஈடுபாடு அவசியம் என்பதை ஆழமாக வலியுறுத்திய கட்டுரைகளுடன் பயனுள்ள சிறப்பிதழ்! பாராட்டுகள்.

- **அயன்புரம் த.சத்தியநாராயணன், சென்னை.**

எந்தவயதிலும் ஈடுபாட்டுடன் கற்றுக்கொண்டு இனிமையாக வாழலாம் என 'வெண்மை' ஈடுபாடு சிறப்பிதழில் ராம்ராஜ் காட்டன் நிறுவனர் திரு. கே.ஆர்.நாகராஜன் எழுதியிருக்கும் கடிதம், எல்லோருக்கும் உத்வேகம் தரும் வேதவாக்கு.

- **கே.ஷர்மிளா, புதுச்சேரி.**

சைக்கிள் ஓட்டும் நண்பரைப் பார்த்துவிட்டு, தனக்கும் அதேபோல விலையுயர்ந்த சைக்கிளை வாங்குகிறவர்கள் உண்டு. ஆரம்ப ஆர்வத்துக்குப் பிறகு அது தூசு படிந்து கிடக்கும்.

சேமிப்பு விஷயத்தில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு ரூபாய் என்றாலும், ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்றாலும், நம் பணம் நல்ல விதத்தில் செலவழிய வேண்டும் என்ற தெளிவு வேண்டும். அது இருந்தால் போதும், விடுதலை நிச்சயம்.

ஐம்பது வயதைத் தாண்டும்போதுதான் ஒருவர் தன் வாழ்வில் அதிகபட்சமாகச் சம்பாதிக்கும் வாய்ப்பைப் பெறுகிறார். அத்தனை ஆண்டுகள் அனுபவத்துக்காகக் கிடைக்கும் பதவி உயர்வும் சம்பள உயர்வும் அவரை உச்சத்துக்குக் கொண்டு போகிறது. குடும்பப் பொறுப்புகளும் அப்போதுதான் அதிகமாகும். அத்தனை பொறுப்புகளின் சுமைகளையும் தாங்கிக்கொண்டு பம்பரமாகச் சுழல வேண்டியிருக்கும். மனத்தின் வேகத்துக்கு உடல் ஈடுகொடுக்காது. அந்த வயதுக்கே உரிய உடல் உபாதைகள் ஒவ்வொன்றாகத் தலைதூக்க ஆரம்பிக்கும்.

பரபரப்பாக எல்லாம் போகும் நேரத்தில் திடீரென ஓய்வ வயது நெருங்கும். அலைக்கழிக்கும் உடல் நோய்கள், அதுவரை இருந்த முக்கியத்துவங்கள் குறைந்து அதனால் ஏற்படும் மனச்சோர்வு, மோசமான அனுபவங்களால் ஏற்படும் மனத்தளர்வு என்று எல்லாவற்றையும் சமாளித்து மன உறுதியுடன் மீண்டு வர வேண்டிய காலம் இது.

உடலும் மனமும் முதிர் ஆரம்பித்துவிட்டதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சுமைகள், கடமைகள் எல்லாவற்றையும் முடித்துவிட்டு அனுபவங்களை

ஏராளமாகச் சேமித்துக்கொண்டு நிமிரும்போது, ஒவ்வொருவரும் எதிர்கொள்ளும் நிலையே இது. இந்த வயதில் உடல் எப்படியிருந்தாலும் மனதை இளமையாக வைத்துக்கொண்டால், உற்சாகமாக முதுமையை எதிர்கொள்ள முடியும். உடலுக்கு மட்டுமே முதுமை என்ற மாற்றம். வாழ்க்கையில் மறந்துபோன அழகான விஷயங்களை மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து ரசிக்கவும் அனுபவிக்கவும் தயாராகும்போது, மனது இளமையாகிறது.

எதையாவது மகிழ்ச்சியாகக் கற்றுக்கொண்டும், புதிய அனுபவங்களைத் தேடிக்கொண்டும் இருந்தால் நமக்கு வயதாவதே இல்லை. இதுவரை இயந்திரம் போல உழைத்துக்கொண்டிருந்த மனசுக்கும் உடலுக்கும் ஓய்வு கிடைத்திருப்பதை அனுபவித்து ரசிக்க வேண்டும். காலையில் வாக்கிங் போவது, சுத்தமான காற்றைச் சுவாசிக்க உதவுவதுடன், விடியலின் அழகையும் ரசிக்க வைக்கிறது.

பேரக் குழந்தைகளைக் கொஞ்சி மகிழுங்கள். அவர்களுக்குத் தேவைப்படுவதைச் செய்துகொடுங்கள். குழந்தைகளின் உலகத்துக்குச் செல்லும்போது நீங்களும் குழந்தையாகவே மாறிவிடுங்கள். 'நமக்கு எல்லாம் தெரியும்' என்ற கர்வத்தைத் துடைத்துவிட்டு, ஏதுமறியாக் குழந்தை போல மாறினால் போதும்... அவர்கள் அன்புடன் தங்கள் உலகில் உங்களை அனுமதிப்பார்கள்.

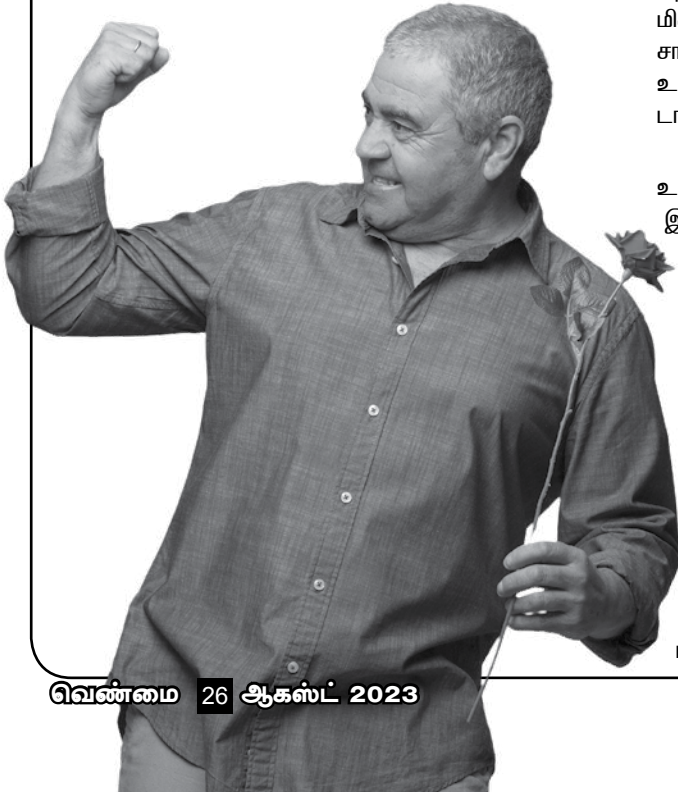
யாருக்கும் தேவையில்லாமல் அறிவுரை சொல்லாதீர்கள். உங்கள் அனுபவங்களிலிருந்து சுருக்கமாகச் சொல்லி வழிகாட்டுங்கள். அது அறிவுரை தொனியில் இருக்கக்கூடாது. நாவடக்கம் இந்த வயதில் மிகத் தேவையான ஒன்று! இதுவரை ரசித்து ரசித்து சாப்பிட்டு போல இப்போதும் சாப்பிட நினைக்காதீர்கள். உடல் ஏற்கும் உணவுகளை மட்டுமே சாப்பிடுங்கள். டாக்டரிடம் போக வேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

மனத்தை அமைதியாக்கும் சக்தி கலைகளுக்கு உண்டு. நீங்கள் விரும்பும் ஒரு கலையில் ஈடுபடுங்கள். இசை, ஓவியம், தியானம், எழுத்து என்று எதுவாகவும் இருக்கலாம். புதிதாக எதையேனும் கற்றுக்கொண்டும் செய்யலாம்.

மிக முக்கியமாக, பொருளாதார பலம். இறுதிக் காலம் வரை யாருடைய கையையும் எதிர்பார்க்காத வகையில் சேமிப்பு இருக்க வேண்டும். உங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு அது இருக்கட்டும்.

வேலைகள் இல்லாமல் ஓய்வெடுக்கும் முதுமைக்காலத்தில்தான் பலருக்கு மனத்தில் ஏதேதோ நினைவுகள் அலையடிக்கும். கடந்த காலக் காயங்கள், துரோகங்கள், நிராகரிப்புகளை நினைத்து வருந்துவார்கள். அவற்றை மறந்துவிட்டால், முதுமைப் பருவம் விடுதலைக் காலமே!

முதுமையில் விடுதலை!

விடுதலை வாழ்வு!

- அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி

மனிதன் அறிவிலே முன்னேறிவர வேண்டும் என்பதுதான் பிறவியின் நோக்கம். இதுதான் இயற்கையினுடைய இயல்பு. இது கெடக்கூடாது. இதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்கிறபோது, தனி மனிதப் பாதுகாப்பு என்பது அங்குதான் உண்டாகிறது. உலகம் முழுவதிலும், மேல்நாட்டிலே கூடப் பல இடங்களில் என்னிடம் கேட்பதுண்டு, 'சுதந்திரத்தைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்?' என்று.

“தனி மனிதனுடைய சுதந்திரத்தைப் பற்றி நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பார்க்கிறபோது, கட்டுப்பாட்டினால்தான் சுதந்திரம் உண்டாகும். பிறர் சுதந்திரத்தை அழித்துவிடக்கூடாது என்ற பேருணர்வு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வர வேண்டும். அப்படி வந்து அவனுடைய செயல்களை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ளும்போதுதான் சுதந்திரம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும். மாறாக, விரும்பும் காரியத்தை எல்லாம் தங்கு தடையின்றிச் செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்புதான் சுதந்திரம் என்று வைத்துக்கொள்வது தவறான கருத்தாகும்” என்று நான் அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. ஆகவே, எல்லோருக்கும் சுதந்திரம் உண்மையாக வேண்டுமானால், பிறருடைய சுதந்திரத்தை நாம் காக்க வேண்டும். இப்படி ஒவ்வொருவரும்

எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய கட்டுப்பாடுகளில்தான் எல்லோருடைய சுதந்திரமும் காக்கப்படும். ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் பாதுகாப்பு கிடைக்கும்.

ஓரறிவு முதல் ஐந்தறிவு வரையுள்ள எல்லா உயிரினங்களின் தேவையுணர்வு, செயல்முறைகள், வாழ்க்கை வழி அனைத்தும் மரபுவழிப் பதிவுகளாக மனிதனிடம் உள்ளது. விலங்குகளின் வாழ்வில் உள்ள மூன்று விதமான செயல்பதிவுகளை மனித இனத்தில் அடையாளம் காணலாம். அவை: பிற உயிரைக் கருணையின்றித் துன்புறுத்துதல் அல்லது கொலை செய்தல், மற்ற உயிர்களின் உடலைப் பறித்து உண்ணுதல், மற்ற உயிர்களின் வாழும் சுதந்திரத்தைத் தன் அதிகாரத்தாலோ அல்லது இன்பத்துக்காகவோ பறித்தல்.

இந்த மூன்று செயல்களும் விலங்கினத்தைப் பொறுத்தவரை குற்றம் இல்லை. ஏனெனில், அவற்றுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்து உண்டு வாழத் தெரியாது. ஆனால், மனித வாழ்வில் இந்த மூன்று குற்றங்கள்தான் எல்லா வகையான துன்பங்களுக்கும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களுக்கும் காரணம்.

சூரிய ஒளியினால் சூடு பெற்று, கடலிலிருந்து ஆவியாக மாறி மேகமாகி, அது குளிர்ந்து எந்த இடத்தில் மழையாகப் பெய்தாலும், அந்த நீர் தனது பிறப்பிடமாகிய கடலை நாடியே ஓடுகிறது. அதுபோல, இறைநிலையிலிருந்து புறப்பட்டு, பல தலைமுறைகளாக ஜீவன்களில் இயங்கி, மனிதனிடம் இறுதியாக வந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சிற்றறிவு, முற்றறிவான இறைவனை நாடியே அலைகின்றது.

அத்தகைய வளர்ச்சி நிலையில் உடல் தேவைக்கான பொருள், புலன் இன்பம் இவற்றில் நம் சிற்றறிவு ஈடுபடுகிறது. எவ்வளவுதான் பொருளோ, புலன் இன்பமோ, புகழோ, அதிகாரமோ அமைந்தாலும், 'இன்னும் வேண்டும், இன்னும் உயர்வாக வேண்டும்' என்ற உணர்ச்சியமமான மன அலையில் இயங்குகிறது. இதனால் உடல் துன்பம், மன அமைதியின்மை, செயல் திறமிழத்தல், சமுதாயத்தில் மதிப்பிழத்தல் போன்ற குறைபாடுகளோடு வருந்திக்கொண்டே இருக்க வேண்டியதாகிறது.

மெய்யுணர்வு பெற்ற குருவழியால் அறம் பயின்று, இறைநிலை விளக்கமும் பெற்றால், மன ஓட்டம் நேர்மையான இயக்கத்திற்கு வரும். துன்பத் தொடரிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும். ●

“ஏன் ரெண்டு வாரமா ஸ்கூலுக்கு வரவில்லை? இந்த ரெண்டு வாரத்துல எவ்வளவு பாடம் முடிச்சிருக்கலாம்னு தெரியுமா?”

இந்தக் கேள்வியைக் கடுமையான தொனியில் கேட்டது ஆசிரியை இல்லை, மாணவி. 8 வயது சிறுமி, இடுப்பில் கைகளை வைத்துக்கொண்டு இப்படிக்கேட்டபோது என்ன பதில் சொல்வது என்று புரியாமல் தடுமாறினார் ஆசிரியை. மூன்றாம் வகுப்புக்கு பாடம் எடுக்கும் அந்த ஆசிரியை அன்பானவர் என்பதால், எப்போதும் குழந்தைகள் அவரைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவார்கள். உரிமை எடுத்துக்கொண்டு பழகுவார்கள்.

உள்ளிருந்து வரும் விடுதலை!

தன் தந்தையின் திடீர் மரணம் ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சி, அதற்காக நீண்ட தூரம் பயணம் செய்துபோய் அம்மாவை ஆறுதல்படுத்திவிட்டுச் சில நாட்களிலேயே திரும்ப நேர்ந்தது, அந்த அதிர்ச்சியிலும் களைப்பிலும் நான்கு மாதக் கர்ப்பிணியான அவருக்குக் கருச்சிதைவு ஏற்பட்டது, அந்த நேரத்தில் கணவர் அலுவலக விஷயமாக வெளியூர் போயிருந்ததால் வலியையும் வேதனையையும் பகிர்ந்துகொள்ளக்கூட யாருமின்றித் தவித்தது... இவை எல்லாமே இரண்டு வார காலத்துக்குள் நடந்து முடிந்திருந்தன. இனியும் லீவ் எடுக்க வாய்ப்பில்லாத சூழலில் வலியைத் தாங்கிக் கொண்டு பள்ளிக்கு வந்திருந்தார். முகம் இறுக்கமாக இருந்தது.

“எனக்கு திடீர்னு உடம்பு சரியில்லை” என்று மட்டும் ஆசிரியை பதில் சொன்னார். “என்னாச்ச... ஜுரமா?” என்று இன்னொரு சிறுமி கவலையுடன் கேட்டாள். “ஆமாம், அதுவும்தான் வந்துச்சு. சரி, நாம பாடத்தை ஆரம்பிக்கலாமா?” என்று விஷயத்தைத் திசைதிருப்ப முயன்றார் ஆசிரியை. இரண்டு வாரங்களாக நடந்த சம்பவங்கள் அவர் நினைவில் அலைமோதின. கண்களில் முத்துப் போல கண்ணீர் எட்டிப்பார்த்தது.

“இப்போ உங்களுக்குப் பரவாயில்லையா?” முதலில் கேள்வி கேட்ட சிறுமி நடந்து ஆசிரியையின் அருகில் வந்து கேட்டாள். “ஆமாம், சரியாகிடுச்சு. நாம பாடத்துக்குப் போலாமா?” என்று கேட்டபடி கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டார் ஆசிரியை. “சரியாகிடுச்சுன்னா ஏன் அழறீங்க டீச்சர்?” என்று அந்த மாணவி கேட்டதும், ஆசிரியை இன்னும் அதிகம் அழ ஆரம்பித்தார். “ஸாரி, அந்த வலி ரூபகம் வந்துடுச்சு. அதான் அழுதுட்டேன்” என்று கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு சிரிக்க முயன்றார். சமாளித்துக்கொண்டு தன் நாற்காலியில் அமர்ந்தார்.

எல்லாச் சிறுமிகளும் அருகில் வந்து ஆதரவாக ஆசிரியையின் கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டனர். அவருக்கு ஜூம் அடிக்கிறதா என்று ஒரு சிறுமி கழுத்தைத் தொட்டுப் பார்த்தாள். “வயிறு வலிக்குதா? எனக்கும் அப்படித்தான் தாங்க முடியாத வலி, அழுதுட்டேன். எங்க அம்மா ஒரு கஷாயம் வச்சிக் கொடுத்தாங்க. உடனே வலி சரியாகிடுச்சு. நான் போய் எங்க அம்மா கிட்ட சொல்லி கஷாயம் வச்சி வாங்கிட்டு வரவா?” என இன்னொரு சிறுமி கேட்டாள். அந்த அன்பு அவரை இன்னும் அழ வைத்தது.

“அழாதீங்க டீச்சர், அம்மா ஞாபகம் வந்துடுச்சா?” என இரட்டை ஜடை பின்னியிருந்த ஒரு சிறுமி கேட்டாள். “ஆமாம், அதுவந்தான்” என்றார் ஆசிரியை. “இதுக்குதான் நான் இப்பவே எங்க அம்மா கிட்ட சொல்லிட்டேன் மிஸ். நான் கல்யாணம் பண்ணிக்க மாட்டேன். அப்புறம் எங்க அம்மாவை விட்டுட்டு இன்னொருத்தர் அம்மா வீட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கும். ஏன் இந்தத் தொல்லை?” என்று தலையைச் சாய்த்து அந்தச் சிறுமி கேட்க, ஆசிரியை சட்டென்று வெடித்துச் சிரித்தார்.

“ஹையா... டீச்சர் சிரிச்சிட்டாங்க” என்று எல்லாச் சிறுமிகளும் அவரை நெருங்கி அரவணைத்துக்கொண்டனர். அவர் வயிற்றில் மென்மையாகத் தடவிக் கொடுத்தாள் ஒரு சிறுமி. நெற்றிப்பொட்டில் தேய்த்துவிட்டாள் இன்னொரு சிறுமி. “இப்ப பாருங்க டீச்சர், எல்லா வலியும் காணாமல் போயிடும்” என்றனர் கோரலாக!

“ஆமாம் செல்லங்களா! எனக்கு இப்போ வலி இல்லை. எல்லாம் பறந்து போயிடுச்சு” என்று சொல்லி ஆசிரியை நிறைவாகச் சிரித்தார். அந்தக் குழந்தைகளின் அன்பிலும் அரவணைப்பிலும் அவரின் துன்பங்கள், தனிமை உணர்வு

எல்லாமே விட்டு விலகிப் போயிருந்தன. பரிபூரண அன்பில் நனைந்து அவர் தன் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றிருந்தார்.

உள்ளிருந்து எழும் உணர்வுகளே ஒருவரின் சிறைப்பட்ட உணர்வுக்கும், விடுதலை உணர்வுக்கும் காரணமாகின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி, வெற்றி, செல்வச்செழிப்பு என்று பல விஷயங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அன்பு, அர்ப்பணிப்பு, ஈடுபாடு காட்டி எதையும் செய்தால் இவை கிடைக்கும். இடையில் எந்தப் பிரச்சனை குறுக்கிட்டாலும், அதிலிருந்து எப்படி மீண்டு வருகிறோம் என்பதில் இருக்கிறது நம் விடுதலை.

எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமல் நம் வாழ்க்கைப் பயணம் குறித்த முடிவுகளை நம்மால் எடுக்க முடிகிறபோது, நமக்கு எதிர்காலம் குறித்த அச்சம் ஏற்படாமல் போய்விடும். எதிர்பார்ப்புகள் என்ற பெயரில் இந்த உலகம் நம் மீது சுமத்தும் எல்லாச் சுமைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெறுவதே உண்மையான சுதந்திரம்.

உடலில் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டு, அடுத்தவர்கள் உதவியின்றி இயங்க முடியாத ஒரு மாற்றுத் திறனாளியை நினைத்துப் பாருங்கள். அதே நேரத்தில் ஒரு சிறைக்கைதியையும், தினமும் காலை முதல் மாலை வரை ஒரே மாதிரியான வேலையைச் செய்யும் ஓர் ஊழியரையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இந்த மூன்று பேருமே தங்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை என்றே சொல்வார்கள். ஏனெனில், ஒவ்வொருவர் பார்வையிலும் சுதந்திரம் என்பது வேறானது.

‘அடுத்தவர் உதவியில்லாமல் என்னால் வீட்டு வாசலைக்கூடத் தாண்ட முடியவில்லை. ஒரு டம்ளர் தண்ணீர் குடிப்பதற்குக்கூட நான் யாரையோ எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேனே’ என்று வேதனைப்படுவார் மாற்றுத்திறனாளி. ‘எனக்கு எல்லாம் இருந்தும் இப்படி வந்து ஒன்றை அறைக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கிறேனே... இந்த வாசலைத் தாண்டி இருக்கும் உலகத்தை என்னால் பார்க்க முடியவில்லையே. நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடத்துக்குப் போகும் சுதந்திரம் எனக்கு இல்லையே’ என்று வருந்துவார் சிறைக்கைதி.

ஊழியரோ வேறுவிதமாகக் கவலைப்படுவார். ‘ஜெயிலில் இருந்தால்கூட நான் மூன்று வேளை சாப்பாட்டை நிம்மதியாகச் சாப்பிட்டு ஒய்வெடுப்பேன். இப்படி தினமும் காலையில் எழுந்து பஸ் பிடித்து ஆபீஸ் போய், மாடு மாதிரி உழைத்துவிட்டுத் திரும்பவும் நெரிசலில் நசுங்கியபடி வீடு வந்து சேரும் துயர வாழ்க்கை வாழ வேண்டியிருக்கிறதே’ என்று அவர் புலம்புவார்.

எல்லோருக்குமே சில விஷயங்களில் சுதந்திரம் இருக்கிறது, சில விஷயங்களில் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. நம் மனம் என்ன நினைக்கிறதோ, அப்படியே நம் வாழ்க்கை.

தினமும் காலையில் வாக்கிங் போவார் ஒருவர். பூங்காவுக்குப் போவதில்லை. தன் வீடு இருக்கும் பகுதியிலேயே சில தெருக்களில் சுற்றி வருவார். ஒருநாள் அதைத் தாண்டிப் பக்கத்துக்கு எரியாவுக்கும் போனார். அப்போதுதான் ஓர் அழகான பங்களா அவர் கண்களில் பட்டது. அந்தக் கட்டடத்தைவிட காம்வுண்டு சுவர் ஓரமாக இருந்த மரம்தான் அவரைக் கவர்ந்து இழுத்தது.

வேறொருவரின் வீடு என்ற யோசனைகூடத் தோன்றாமல் அவர் கேட்டைத் திறந்து உள்ளே போய் மரத்தைப் பார்த்தார். அப்போதுதான் வளர ஆரம்பித்திருந்தது. பசுமையான இலைகள் செழித்திருக்க, கிளைகள் நாலாபுறமும் அடர்ந்து விரிந்திருந்தன. ஆங்காங்கே சில பூக்கள் பூத்திருந்தன. அதன் அழகையே அவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, “யார் அது? என்ன வேண்டும் உங்களுக்கு?” என்று அதட்டலான குரல் கேட்டது. வீட்டு உரிமையாளர் என்பது புரிந்தது.

“உங்கள் வீட்டு வாசலில் அழகான மரத்தைப் பார்த்தேன். இந்த நகரத்தில் இப்படி அபூர்வமான ஒரு மரத்தைப் பார்த்ததும் உங்களைப் பாராட்டத் தோன்றியது” என்றார் வந்தவர். வீட்டு உரிமையாளருக்கு மகிழ்ச்சி. அவரை வீட்டுக்குள் அழைத்து காபி கொடுத்தார். பேசிவிட்டு அவர் வாசலைத் தாண்டி வெளியில் வந்தபோது, வீட்டு உரிமையாளர் தன் வேலையாளைக் கூப்பிட்டு, “இந்த மரத்தின் கிளைகளை வெட்டு” என்று சொன்னது காதில் விழுந்தது.

அவர் அதே தெருவின் எல்லை வரை வாக்கிங் போய்விட்டு திரும்பி வந்தபோது, அந்த மரத்தின் கிளைகள் வெட்டப்பட்டு வாசலோரம் கிடந்தன. இப்போது எட்டிப் பார்த்தபோது மரமே அலங்கோலமாகத் தெரிந்தது. சுற்றிலும் படர்ந்திருந்த எல்லாக் கிளைகளையும் வெட்டியிருந்தான். அவற்றில் இருந்த பூக்களும் போய்விட்டன. மேலே உயரும் கிளைகளை மட்டுமே விட்டிருந்தான். பார்த்ததும் அவர் பதறிவிட்டார். “இந்த வீட்டுக்காரருக்குக் கிறுக்கா? நான் மரத்தைப் பாராட்டியது பொறுக்காமல் வெட்டிச் சொல்லிவிட்டாரோ! ஏன் இப்படிச் செய்தார்? நாம் உள்ளே போய் சொல்லாமலே இருந்திருக்கலாம்” என்று நினைத்தார்.

அலைபாயாமல் அடைய வேண்டும் விடுதலை!

அதன்பின் அந்தத் தெருப்பக்கம் அவர் போகவே இல்லை. மூன்று மாதங்கள் கழித்து வாக்கிங் போனபோது நண்பர் ஒருவர் போன் செய்ய, போன் பேசிக்கொண்டே அந்த எரியாவுக்கு வந்துவிட்டார். போனை வைத்த பிறகே அதை உணர்ந்தார். ‘சரி, அந்த வீட்டுப் பக்கம் போய்த்தான் பார்ப்போமே’ என்று போனார். அவருக்கு ஒரே பிரமிப்பு. அந்த மரம் உயரமாக வளர்ந்திருந்தது. வெட்டிவிட்ட அடையாளமே

தெரியவில்லை. பசுமை படர்ந்து, பார்க்கக் குளிர்ச்சியாக இருந்தது. மரம் முழுக்க ஏராளமான பூக்கள் பூத்திருந்தன. மரத்துக்கு யாரோ நேர்த்தியாக அலங்காரம் செய்துவிட்ட மாதிரி இருந்தது.

ஏதோ வேலையாக வாசலுக்கு வந்த வீட்டுக்காரர், இவரைக் கவனித்துவிட்டார். “வாங்க... வாங்க... எங்கே ரொம்ப நாளாக இந்தப் பக்கம் வரவில்லை” என்று விசாரித்தார். இவர் தயக்கத்துடன், “உங்கள் மேல் எனக்குக் கோபம். அன்று நான் உங்கள் பங்களாவின் வாசலில் மரம் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னதும் வெட்டித் தள்ளிவிட்டீர்கள். நான் பதறிவிட்டேன். அதனால்தான் இந்தப் பக்கம் வரவில்லை” என்றார். “இப்போது?” என்று அவர் சிரித்துக்கொண்டே கேட்டார். “மரம் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது. நிறைய பூத்திருக்கிறது. எனக்கு ஆச்சரியம் தாங்கவில்லை” என்றார் வந்தவர்.

“அன்று நான் அப்படி எல்லாப் பக்கமும் படர்ந்திருந்த கிளைகளை வெட்டி ஒழுங்குபடுத்தி இருக்காவிட்டால், மரம் தாறுமாறாக வளர்ந்திருக்கும். பூக்கள் சரியாகப் பூக்காமல் வெறும் இலைக் காடாகவே இருந்திருக்கும். அன்று வெட்டி ஒழுங்குபடுத்தியதால் இன்று மரம் பூத்துக் குலுங்குகிறது” என்று பெருமையுடன் சொன்னார் வீட்டுக்காரர்.

இது நம் வாழ்க்கையிலும் உண்மையாகிறது. வாழ்வில் வளர்ச்சிக்கு இதுதான் இலக்கு என்று ஒன்றை நோக்கி உழைக்கும்போது, எல்லோருக்குமே கவனம் அதன் மீது இருப்பதில்லை. ஏதேதோ ஆசைகளும் சலனங்களும் மனத்தை அலைபாயச் செய்கின்றன. கவனத்தைத் திசைதிருப்ப இந்தத் தொழில்நுட்ப யுகத்தில் ஏராளமான விஷயங்கள் வந்துவிட்டன. அவற்றை அலட்சியம் செய்துவிட்டு மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி உழைக்காவிட்டால் இளமை, திறமை, அறிவு எல்லாமே விழலுக்கு இறைத்த நீராகிவிடுகிறது. நேராக வளர்ந்து நிறைவாகப் பூத்த அந்த மரம் கற்றுக் கொடுக்கும் பாடம் இதுதான்.

சுதந்திரம், அன்பு, மகிழ்ச்சி, விழிப்புணர்வு என்று நேர்மறையான உணர்வுகள் அனைத்துமே இப்படி ஒற்றை இலக்குடன் தேடி உணர்பவைதான். சுதந்திரம் என்பது வெளியிலிருந்து வரும் ஒன்றல்ல! அது நமக்குள் இருப்பது. ருசியான பலாச்சகளை நமக்கு கஷ்டப்பட்டு பலாப்பழத்தை அரிந்தால்தான் கிடைக்கும். அப்படி, எதெல்லாம் சுதந்திரத்துக்கு எதிரானதோ, அதையெல்லாம் தாண்டி நமக்குள் தேடினால்தான் சுதந்திரம் கிடைக்கும்.

சுதந்திரத்துக்கு எதிரான செயல்கள் எவை எவை என்று கண்டறிந்து அவற்றிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக்கொள்ளுங்கள். அதன்பின் எது உங்களிடம் இயல்பாக மிஞ்சியிருக்கிறதோ, அதுவே உங்கள் சுதந்திரம். ஒரு விஷயம் உங்களிடம் இல்லாதபோதுதான், அல்லது தொலைந்துபோகும்போதுதான், அதை வெளியிலிருந்து நீங்கள் கொண்டுவர முடியும். இயல்பான வாழ்வில் நீங்கள் சுதந்திரத்தை ஒருபோதும் இழப்பதில்லை.

ஒரு வைரக்கல்லைத் தூசுகளும் அழுக்குகளும் பாறைகளும் மூடுவதால் அது பொலிவிழந்து கிடப்பது போல, உங்கள் சுதந்திரமும் மறைந்து கிடக்கிறது. வைரத்தைப் பட்டை தீட்டி ஒளிவீசச் செய்வது போல, நீங்களும் உங்கள் சுதந்திரத்தை மலரச் செய்யுங்கள். தேவையற்ற மனத்தடைகளை அகற்றுவதுதான் மனம் சுதந்திரத்தில் மலர ஒரே வழி.

வெண்மை

VENMAI

தமிழ் மாத இதழ்

மலர் 8 இதழ் 2

ஆகஸ்ட் 2023

பதிப்பாளர் - கௌரவ ஆசிரியர்

கே.ஆர்.நாகராஜன்

ஆசிரியர்

த.செ.ஞானவேல்

இதழாசிரியர்

வள்ளி

வடிவமைப்பு

உதயா

புத்தக ஆக்கமும் வடிவமைப்பும்:

தரு மீடியா (பு) லிட்.,

10/55, ராஜ் தெரு,

மேற்கு மாம்பலம்,

சென்னை - 600 033

email: contacttharu@gmail.com

இந்தப் புத்தகத்தின் எந்த ஒரு

பகுதியையும் பதிப்பாளரின்

எழுத்துப்பூர்வமான முன் அனுமதி

பெறாமல் மறுபிரசுரம் செய்வதோ,

அச்ச மற்றும் மின்னணு ஊடகங்களில்

மறுபதிப்பு செய்வதோ காப்புரிமைச்

சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்டதாகும்.

Published by

K.R. NAGARAJAN,

Published from

10, Sengunthapuram

Mangalam Road,

TIRUPUR - 641 604.

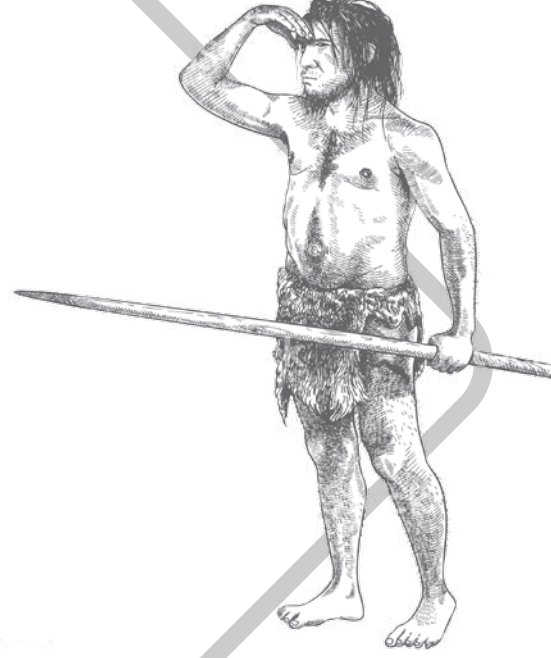
Ph: 9842274137

அந்தக் கால சுதந்திரம்!

‘குழந்தையாக இருந்தபோது சுதந்திரமாக இருந்தோம்’ என்று சிலர் நினைப்பதுண்டு. இன்னும் சிலருக்கு, ‘அந்தக் கால மனிதர்கள் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தார்கள். நாம்தான் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கிறோம்’ என்று வருத்தம்.

ஆதிமனிதர்களின் குகை வாழ்க்கை சுதந்திரமானதாக நமக்குத் தெரியலாம். வேலைக்குப் போய் சம்பாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. கடன் தொல்லை, ஈ.எம்.ஐ பிரச்சனைகள் இல்லை. ஏதோ ஒரு குகையில் வாழ்ந்து, எதையோ ஆடையாக அணிந்து, ஏதோ விலங்குகளை வேட்டையாடி சாப்பிட்ட வாழ்க்கை நமக்கு சுதந்திரமானதாகத் தெரியலாம். ஆனால், அந்த வாழ்க்கையில் இருந்த சிக்கல்களை நினைத்துப் பாருங்கள். எந்த விலங்கு தாக்கி மரணம் வருமோ என்று பயந்து பயந்து வாழ்ந்து, நிறைய நாட்கள் சாப்பிட எதுவும் கிடைக்காமல் பட்டினி கிடந்து, எது உணவு எது விஷம் என்று தெரியாமல் கண்டதையும் சாப்பிட்டு, கால்நடையாகவே சுற்றித் திரிந்த காலம் சுதந்திரமானது என்று சொல்பவர்கள் யாரும் அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப ஆசைப்பட மாட்டார்கள்.

வீடு கட்டப் பழகி, கிராமம் கிராமமாக உறவுகளுடன் வாழ்ந்து விவசாயம் செய்யப் பழகியபோதுதான் மனித வாழ்வில் நிம்மதி வந்தது. குடும்ப அமைப்பும் பொறுப்புகளும் நம்மைச் சிறைப்படுத்தி வைப்பதாக நினைக்கலாம். ஆனால், அதுதான் மனதுக்குச் சுதந்திரம் தந்து பல கண்டுபிடிப்புகளை மனிதர்கள் உருவாக்கக் காரணமானது. இன்றையநவீன வாழ்க்கை, அந்தச் சுதந்திரத்தின் பரிசுதான்!

சுதந்திரம் என்பது இயல்பு!

மனிதர்களின் இயல்பிலேயே சுதந்திர உணர்வு இருக்கிறது. அதனால்தான் ஒருவரை தண்டிக்க நினைக்கும் அரசாங்கம், அவரைச் சிறைக்குள் அடைக்கிறது. ஒருவருக்கு வழங்கப்படும் மிகப்பெரிய தண்டனை என்பது, அவர் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதுதான். அந்தச் சுதந்திரம் பறிபோனால், அவர் ஒவ்வொரு நிமிடமும் வேதனைப்படுவார்.

நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடத்துக்கு எந்தவிதத் தடைகளும் இல்லாமல் போகமுடிவதைவிடப் பெரிய சுதந்திரம் வேறு கிடையாது. நான்கு சுவர்களுக்குள் அடைபட்டு, கம்பிக் கதவுகளுக்கு வெளியில் தெரியும் ஒரு வராண்டாவை மட்டுமே நாள் முழுக்கப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைவிட மோசமான தண்டனை இல்லை. எவரையும் மனதளவில் அது நொறுங்கச் செய்துவிடும்.

நிறைய பேர் தங்களைப் பற்றிக் கற்பனையாக ஏதேதோ நினைத்துக்கொண்டு, தங்களைப் பலவீனமான மனிதர்களாகவும் திறமையற்றவர்களாகவும் கற்பனை செய்துகொண்டு, கனவுச்சிறை ஒன்றில் தங்களை நுழைத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனர். நம் எண்ணங்களை நம்மை ஒரு சங்கிலி போட்டு கட்டிவைக்க அனுமதிக்கக்கூடாது. நம்மிடமிருந்து நாம் விடுதலை பெறும்போது, இந்தச் சிறைச்சாலையின் கதவு நொறுங்கிவிடும்.

மனதுக்கு சுதந்திரம்!

காட்டுவழியே சென்றுகொண்டிருந்தான் ஒருவன். அப்போது, ‘விடுதலை... விடுதலை...’ என்று யாரோ கூக்குரல் எழுப்புவது அவனுக்குக் கேட்டது. அருகில் இருந்த குகையிலிருந்து வந்தது குரல். நெருங்கிப் போனதும் அது கிளியின் குரல் என்பது புரிந்தது. குகையில் போய் பார்த்தால், ஒரு தங்கக்கூண்டில் சிறைப்பட்டிருந்தது அழகிய கிளி. குகையில் வேறு யாரையும் காணவில்லை. கிளியைச் சிறைப்படுத்தியவர் வருவதற்குள் அதை விடுவிக்க வேண்டுமென்று போனான். கூண்டின் கதவைக் கஷ்டப்பட்டு திறந்தான். ஆனால், அந்தக் கிளி வெளியில் பறக்கவில்லை. “நீ கேட்ட விடுதலை கிடைத்துவிட்டது. பறந்து போய் விடு” என்று கத்தினான். அது அப்போதும் ‘விடுதலை... விடுதலை...’ என்று கத்தியபடி அங்கேயே உட்கார்ந்திருந்தது.

கூண்டுக்குள் கையைவிட்டு அதைப் பிடித்து வெளியில் எடுத்து பறக்கவிட முயன்றான். அது அவன் கையைத் தன் கூரிய நகங்களால் பிறாண்டியது. ஆனாலும், அதைக் காப்பாற்றிய மகிழ்ச்சியில் தூக்கிப் பறக்கவிட்டான். அது திரும்பவும் பறந்து போய் கூண்டில் உட்கார்ந்து ‘விடுதலை... விடுதலை...’ என்று கத்தியது. நம் மனதைச் சங்கிலி போட்டுப் பல விஷயங்களுடன் பிணைத்துவிட்டு, விடுதலையைத் தேடுபவர்களாக நம்மை நினைத்துக்கொள்கிறோம். அந்தச் சங்கிலிகளைத் தகர்ப்பதே மனதுக்குச் சுதந்திரம்.

சுதந்திரத்தின் பொறுப்புகள்!

பொறுப்புகளைச் சுமக்கும் இடத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதைச் சுதந்திரம் என்று கருத முடியாது. கடமைகள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லாத வாழ்வையும் சுதந்திர வாழ்வு என்று கூற முடியாது. நமக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் வைத்து அதிகபட்சமாக நம்மால் என்ன செய்ய முடியுமோ, அதைச் சாதித்துக் காட்டுவதே சுதந்திர வாழ்வின் அர்த்தம்.

நாம் ஒரு முடிவு எடுத்து ஒரு செயலைச் செய்தோம் என்றால், அதன் விளைவுகளுக்கு நாம் பொறுப்பாளி ஆகிவிடுகிறோம். அது நல்ல விளைவோ, கெட்ட விளைவோ, அந்த விளைவுக்கும் நாம் பொறுப்பேற்க வேண்டும். விளைவுகளின் தன்மை அறிந்து விருப்பத்துடன் செயல்களைச் செய்வதில்தான் நம் சுதந்திரம் இருக்கிறது.

விடுதலை என்பது...

- ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நாம் விரும்பும் சாய்ஸைத் தேர்வுசெய்துகொள்ள உரிமை இருப்பது
- நாம் விரும்பும் முடிவை விரும்பும் நேரத்தில் நம் இஷ்டப்படி எடுப்பதற்கான வாய்ப்பு இருப்பது
- சக மனிதர்கள் எல்லோருக்கும் இருக்கும் அதே உரிமை நமக்கும் இருப்பது
- நாம் வாழ்வில் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளைத் துணிச்சலுடன் எதிர்கொள்ளும் வலிமை இருப்பது
- மன உளைச்சல், பதற்றம், டென்ஷன், பொறாமை, ஆற்றாமை என எதிர்ப்பறை உணர்வுகள் எதுவும் இல்லாமல் வாழ முடிவது
- தானும் சோகத்தில் ஆழ்ந்து நம்மையும் துயரத்திலும் மனச் சோர்விலும் தள்ளிவிடும் மனிதர்களிடமிருந்து இயல்பாக விலக முடிவது
 - கேலிகள், அத்துமீறல்கள், புகார்கள் எதுவும் இல்லாமல் அமைதியாக வாழும் வாய்ப்பு கிடைப்பது
 - நாம்விரும்பியவாழ்க்கையைவாழும் வரம் கிடைப்பது

பிரச்னைகளிலிருந்து விடுதலை!

உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை தனக்கு இருக்கும் எல்லா நோய்களையும் பட்டியல் போட்டு, இவற்றை ஒற்றை மருந்தில் குணப்படுத்த வேண்டும் என்று ஒருவர் கேட்பது போல நகைச்சுவை காட்சி ஒன்று உண்டு. அப்படி தனது எல்லாப் பிரச்னைகளிலிருந்தும் விடுபட நினைத்தார் ஒரு விவசாயி. அதற்கு ஒற்றைத் தீர்வு ஏதாவது இருக்கிறதா என்று தேடிக்கொண்டே இருந்தார். சதா நண்பர்களிடம் அதுபற்றிப் புலம்பிக்கொண்டே இருப்பார்.

விவசாயி வசித்த கிராமத்துக்கு ஒருநாள் துறவி ஒருவர் தனது சீடர்களுடன் வந்தார். ஊரின் மையத்தில் இருக்கும் அரச மரத்தடியில் அமர்ந்து கிராமத்தினருக்கு ஆசி வழங்கினார். “அவர் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவர், அவரிடம் போய்க் கேட்டால் உன் பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு கிடைக்கும்” என்று நண்பர்கள் சொன்னார்கள்.

விவசாயி அவரிடம் போனார். தனக்குத் துறவி சொல்லும் மந்திரத்தை வேறு யாராவது கேட்டுவிட்டால் என்ன செய்வது என்று எல்லோரும் போகும்வரை காத்திருந்தார். ஊர் மக்கள் எல்லோரிடமும் துறவி பேசி முடித்தபிறகு அவரை நெருங்கினார். அவரது பாதங்களில் விழுந்து தன் பிரச்னைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

“என் மனைவி என்னை எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் திட்டுகிறாள். பிள்ளைகள் என் பேச்சைக் கேட்பதில்லை. அவ்வளவு ஏன், விவசாய வேலைகளுக்காக நான் வைத்திருக்கும் மாடுகள்கூட நான் சொல்கிறபடி எதையும்

செய்வதில்லை. நிலமும் வளமாக இல்லாததால், எந்த விதை விதைத்தாலும் நல்ல விளைச்சல் இல்லை. வரும் வருமானத்தில் குடும்பம் நடத்துவதே பொறாமையாக இருக்கிறது. ஆனால், பொறாமைக்காரர்கள் என்னைப்பற்றி வயிற்றெரிச்சலுடன் பேசுகிறார்கள்” என்று விவரிக்கும்போதே விவசாயிக்குக் கண்ணீர் வந்துவிட்டது. “இந்த எல்லாப் பிரச்னைகளையும் தீர்க்கும் மந்திரம் ஒன்றை எனக்குச் சொல்லிக்கொடுங்கள்” என்று வேண்டினார்.

துறவி அவரைக் கனிவுடன் பார்த்து, “மகனே! நீ மிகவும் பெரிதாக நினைக்கும் விஷயத்தைத் துறந்துவிட்டு உண்மையைத் தேடிப் போக வேண்டும். அதுதான் உனக்கு ஒரே வழி” என்றார். விவசாயி எதையோ சில நொடிகள் யோசித்தவர், “இதோ வருகிறேன் சுவாமி” என்று வீட்டுக்கு ஓடினார். மனைவியிடம், “இன்றே நான் துறவுறும் போகிறேன்” என்று அறிவித்தார். திகைத்த மனைவியிடம், நடந்ததைச் சொன்னார்.

“இங்க பாருங்க, உங்களுக்கு வாழ்க்கையில் ஏதாவது பிரச்னை என்றால் உதவி செய்ய நான் இருக்கிறேன். குடும்பத்தை விட்டுப் போகாதீர்கள்” என்று மனைவி வேண்டியதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. தனக்கு என்று இரண்டு செட்டிரஸ் மட்டும் எடுத்துக்கொண்டார். “போகாதீங்கப்பா” என்று கண்ணீர் விட்ட மகன்களைப் புறக்கணித்துவிட்டுத் துறவியிடம் வந்தார். ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் இன்றிக் குடும்பத்தைத் துறக்க முடிந்ததில் அவருக்குப் பெருமையாக இருந்தது. துறவியை

இணையத்திலும் படிக்கலாம் ராம்ராஜ் 'வெண்மை'!

நற்சிந்தனைகள் நம் குடும்பங்கள் அனைத்திற்கும் போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற உயரிய எண்ணத்துடன் 'வெண்மை' இதழைத் தொடங்கியது ராம்ராஜ் காட்டன் நிறுவனம். பத்து ஆண்டுகளைத் தாண்டி வெற்றி நடைபோடும் இந்தப் பயணத்தில் 'வெண்மை' இதழை நேசிக்கும் லட்சக்கணக்கான வாசகர்களைப் பெற்றுள்ளது ராம்ராஜ் காட்டன். தரமான ராம்ராஜ் காட்டன் உடைகளைப் போற்றும் அத்தனை நெஞ்சங்களும் 'வெண்மை' இதழையும் போற்றுகின்றன.

அவர்களுக்காக இப்போது <https://ramrajvenmai.com> என்ற இணையப் பக்கம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. 'வெண்மை' இதழ்களையும் இதில் இ-புத்தகமாகப் படிக்கலாம். இதழ்களில் வெளியாகும் கட்டுரைகளைத் தாண்டி இணையத்தில் பிரத்யேகமான தகவல்களும் இடம்பெறும். மக்களின் மனங்களை வளப்படுத்தி, வாழ்வை இனிமையாக்கச் செய்ய ராம்ராஜ் காட்டன் எடுத்திருக்கும் இன்னொரு அக்கறை முயற்சி இது.

<https://ramrajvenmai.com>

நெருங்கியவர், "இன்று முதல் நானும் உங்களுக்குச் சீடன். உங்களுடன் வருகிறேன்" என்றார். "நான் துறக்கச் சொன்னது..." என்று எதையோ துறவி சொல்ல ஆரம்பித்தபோது அவரை மேலே பேசவிடாமல், "எதுவும் சொல்லக்கூடாது. நான் உங்களுடன் இணைந்துவிட்டேன்" என்றார். துறவி ஒரு மர்மச் சிரிப்புடன் அவரைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு கிளம்பினார்.

அந்தக் கிராமத்திலிருந்து ஒரு காட்டு வழியே துறவியின் குழு பயணத்தை ஆரம்பித்தது. தன்னையும் ஒரு துறவி போல நினைத்துக்கொண்டு உற்சாகமாக நடந்தார் விவசாயி. ஆனால், அது ரொம்ப நேரம் நீடிக்கவில்லை. நீண்ட தூரம் நடந்ததில் கால்கள் வலித்தன. சூரியன் மறைய ஆரம்பிக்கும் நேரத்தில் குளிர் எடுத்தது. வயிறு பசித்தது. துறவி குழுவினர் கொடுத்த எளிய உணவு அவருக்குப் போதவில்லை. இரவு முழுக்க ஒரு மரத்தடியில் குளிரில் நடுங்கியபடி படுத்துத் தூங்கியபோது அவருக்கு வீட்டு ஞாபகம் வந்தது.

மறுநாள் காலை அவர் முகமே மாறியிருந்தது. துறவி அவரைப் பார்த்து, "என்ன ஆனது? ஒரே நாளில் இப்படி ஆகிவிட்டாய்?" என்றார். விவசாயி கோபத்துடன், "எல்லாவற்றுக்கும் நீங்கள் தான் காரணம். உங்கள் பேச்சைக் கேட்டு அன்பான மனைவியைப் பிரிந்து வந்தேன். என் குழந்தைகளை ஒதுக்கிவிட்டு வந்தேன். வயலில் கதிரெடுத்து இருக்கும் பயிருக்குத் தண்ணீர்

பாய்ச்ச மறந்தேன். எனக்குப் புத்திமதி சொல்லித் திருத்தாமல், என்னைக் கூடவே கூட்டி வந்தீர்களே, இது நியாயமா?" என்று கத்தினார்.

துறவி சிரித்தார். பிறகு அறிவுரை சொன்னார். "மகனே, என் பேச்சை நீ எங்கே கேட்டாய்? என்னைத்தான் நீ பேசவே விடவில்லையே! உனக்குள் இருக்கும் 'நான்' என்ற அகங்காரம்தான் மனைவியின் செயல்களில் குறை கண்டுபிடிக்கிறது. மகன்களிடம் அன்பு செலுத்தாமல் அவர்களை அடக்கியாளச் சொல்கிறது. அவர்கள் மதிக்கவில்லை என்ற உணர்வு உனக்கு அதனால்தான் வருகிறது. அந்த 'நான்' என்ற நினைப்பை துறக்கச் சொன்னேன். ஆனால், நீ குடும்பத்தைத் துறந்தாய். அகங்காரத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று வீட்டுக்குப் போ. மனைவியிடம் மன்னிப்பு கேள், குழந்தைகளிடம் அன்பு செலுத்து. விவசாயத்தை ஈடுபாட்டு காட்டிச் செய். எல்லாம் மாறும்" என்று சொல்லித் திருப்பி அனுப்பினார்.

சில ஆண்டுகள் கழித்து துறவி அந்த ஊருக்கு வந்தபோது, கிராமத்தில் எல்லோருக்கும் ஆலோசனை வழங்கும் செல்வாக்கான மனிதராக விவசாயி மாறியிருந்தார். தன் அன்பான குடும்பத்துடன் வந்து துறவியிடம் ஆசி பெற்றார்.

'நான்', 'என்னால்தான் நடக்கிறது' என்பது போன்ற எண்ணங்கள் நம்மிடமிருந்து போனால், நமக்குப் பிரச்சனைகளே வராது. ●

நான்குவீடுகளில் வீட்டுவேலைகளைச் செய்துவந்தார் ஒரு பெண்மணி. உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்த அவர் கணவர், அடிக்கடி வேலைக்குப் போகமுடியாத சூழல் ஏற்படும். கிட்டத்தட்ட அந்தப் பெண்மணியின் வருமானம்தான் குடும்பத்துக்கு வாழ்வாதரமாக இருந்தது.

திடீரென உடல்நிலை மோசமாகி கணவர் இறந்துவிட்டார். கணவர் இறந்த துயரம் ஒரு பக்கம்... மருத்துவச் செலவுகளுக்காக வாங்கிய கடன்களின் சுமை இன்னொரு பக்கம்... மூன்று குழந்தைகளையும் ஒற்றை ஆளாகக் காப்பாற்றி வளர்க்க வேண்டிய குடும்பப் பொறுப்புகள் வேறொரு பக்கம்... இந்த எல்லாக் கவலைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெற வேண்டும் என்பதற்காக அவர் விபரீதமான முடிவு எதையும் எடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே நான்கு வீடுகளில் வேலை செய்துவந்தவர், கூடுதலாக இன்னொரு வீட்டிலும் வேலைக்குப் போக ஆரம்பித்தார்.

எப்படிப்பட்ட தருணத்திலும் புலம்பாமல் புன்னகை முகத்துடன் வேலை செய்பவர் என்பதால், அவருக்கு அத்தனை வீடுகளிலும் வரவேற்பு கிடைக்கும். வாசலில் கோலம் போடுவதில் தொடங்கி, சமையல் பாத்திரங்களைச் சுத்தம் செய்வது வரை எல்லாவற்றையும் முன்பைப் போலவே நேர்த்தியாகச் செய்தார்.

இது இன்னொருவரின் கதை... 70 வயதைத் தொடும் இளநீர் வியாபாரி மருதையன். இந்த வயதிலும் கைநடுக்கம் இல்லாமல், கூர்மையான கத்தியால் அவர் இளநீரை சீவிக் கொடுக்கும் அழகு எவரையும் வியக்கவைக்கும். ஒரு துளி இளநீரை வீணடிக்காமல் சாமர்த்தியமாகத் துளையிட்டு வாடிக்கையாளர்கள் கையில் கொடுப்பார். இளநீரைக் குடித்தபின் வழக்கையை நேர்த்தியாகச் சுரண்டிக் கொடுப்பார்.

இந்த வயதிலும் அவர் ஏன் உழைக்க வேண்டும்? அவருக்கு இரண்டு மகன்கள், இரண்டு மகள்கள். எல்லோருமே நல்ல வேலையில் இருக்கிறார்கள்.

தனித்தனிக் குடும்பங்களாக வெவ்வேறு ஊர்களில் குடியேறிவிட்டார்கள். கிராமத்து வீட்டில் தன் மனைவியுடன் இருந்தார் மருதையன். மனைவி சமீபத்தில் இறந்துவிட்ட, தன் இளநீர் வியாபாரத்தை நிறுத்தாமல் தொடர்கிறார். மகன்கள் அவரைத் தங்களுடன் வந்துவிடுமாறு அழைக்கிறார்கள். திடீரென அப்படிப் போனால், மருமகன்கள் தன்னைச் சுமையாக நினைப்பார்கள் என்ற தயக்கம், தனது சுதந்திரம் பறிபோய்விடும் என்ற அச்சம். “என்னால் முடியும்வரை உழைப்பேன், முடியாத முதுமைக் காலத்துக்காகச் சேமிப்பு வைத்திருக்கிறேன். கடைசி வேளை சாப்பாடு வரை என் சம்பாத்தியத்தில் சாப்பிட முடிந்தால், அதைவிட நிறைவு வேறெதுவும் இல்லை” என்பார் அவர்.

இப்படி நிறைய பேரைச் சொல்லலாம். ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்திரம் என்பதன் அர்த்தம் வேறுபடும். எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரிடம் கேட்டால், எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமல் வயிறு நிறைய சாப்பிட முடிவதே உண்மையான சுதந்திரம் என்பார். தன் குடும்பத்துக்கும் அப்படி உணவளிக்க முடிவதே நிறைவு என்பார்.

நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரிடம் கேட்டால், தான் நினைக்கும் ஒரு செயலை எந்தச் சமரசமும் இல்லாமல் செய்ய முடிவதே உண்மையான சுதந்திரம் என்பார். உணவுக்காகவே போராட வேண்டிய சூழலில் அவர் இருக்கமாட்டார். ஓரளவு அடிப்படை வசதிகளைச் செய்துகொள்வதற்குப் பணம் இருக்கும். ஆனால், பெரிய பெரிய ஆசைகளை நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு நெருக்கடிகள் இருக்கும். பல விஷயங்களில் சமரசம் செய்துகொள்ள வேண்டி வரும். குடும்பத்தின் நலன் கருதி சிலவற்றைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

பணக்காரர் ஒருவரிடம் கேட்டால், அரசாங்கம் எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்காமல் தன்னைச் செயல்பட அனுமதிப்பதே உண்மையான சுதந்திரம் என்பார். பல கட்டுப்பாடுகளும் நிபந்தனைகளும் தன் வளர்ச்சியைத் தடுப்பதாகப் புலம்புவார்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விடுதலை!

நூலகத்தில் ‘ராம்ராஜ்’ வெண்மை!

ராம்ராஜ் காட்டனின் ‘வெண்மை எண்ணங்கள்’ மாத இதழ் நூலகங்களுக்கு வருகிறது. இந்த 2023-ம் ஆண்டில் துணிவு, சிறுதானியம், மகளிர்நலம், உதவி, பெருமை, தந்தையர் தினம் என ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு தலைப்பில் தனித்தன்மையுடன் வெளிவருகிறது. நூலகத்திற்கு வரும் வாசகர்கள், மாணவ, மாணவிகள் இதில் உள்ள கட்டுரைகள் மற்றும் பொது அறிவுச் செய்திகளை விரும்பிப் படித்துப் பயன்பெறுகிறார்கள். ஜிலை மாதத்தில் எங்கள் நூலகத்தில் பெருந்தலைவர் காமராஜர் பிறந்தநாள் விழா கொண்டாடப்பட்டது. விழாவில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் இனிப்பும், ‘வெண்மை’ ஈடுபாடு சிறப்பிதழும் வழங்கப்பட்டன. தொழிலைப் போல வெண்மை இதழை ஈடுபாட்டுடன் நடத்திவரும் ராம்ராஜ் காட்டன் நிறுவனர் திரு. கே.ஆர்.நாகராஜன் அவர்களுக்கு நன்றி.

**- ம.அகிலன் முத்துக்குமார், கிளை நூலகர்,
முனைவர் கா.சரவணகுமார்,
தாமிரபரணி வாசகர் வட்டத் தலைவர், திருநெல்வேலி.**

ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும், ஒவ்வொருவர் பார்வையிலும் சுதந்திரம் என்பது வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் கொண்டது. ஆனால், அடிப்படையான விஷயம் என்னவென்றால், தான் செய்ய விரும்பும் ஒரு செயலை எந்தத் தடைகளும் இல்லாமல் செய்வதற்கான சூழல் இருப்பதே உண்மையான சுதந்திரம் எனப்படுகிறது. அடுத்தவர்களின் சுதந்திரத்தை மதித்து, சரியானது எது தவறானது எது என்பதை உணர்ந்து செயலாற்றும் திறன் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. கடினமாக உழைத்துக் கிடைக்கும் வெற்றியை ருசிப்பவர்கள், தோல்வியைச் சந்திக்க நேர்ந்தால் துவண்டு விடுகிறார்கள். விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாத அளவுக்கு அவர்களை இந்த உலகம் தாங்கிப் பிடிப்பதே உண்மையான சுதந்திரத்தின் அர்த்தம்.

எல்லோருக்குமே தங்கள் வாழ்வில் அடுத்த கட்டத்துக்குப் போக வேண்டும் என்ற தாகம் இருக்கும். பலரால் அதைச் சாதிக்க முடிவதில்லை. காரணம்,

அவர்கள் உயரப் பறக்க நினைக்கும்போது, கீழே பிடித்து இழுக்க நிறைய பேர் இருப்பார்கள். அப்படி இல்லாமல், குடும்பமும் நண்பர்களும் அவர்களை உயர்ந்து செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும். அதற்கான பொருளாதார ஆதரவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். பணம் மட்டுமே வெற்றியைத் தீர்மானித்துவிடாது. ஆனால், வாழ்வில் நாம் சந்திக்கும் பல பிரச்சனைகளிலிருந்து அதுதான் விடுதலை கொடுக்கும்.

எந்தச் செயலிலும் லாப, நஷ்டங்கள் வரக்கூடும். வெற்றி, தோல்விகள் வரக்கூடும். மகிழ்ச்சியோ, துன்பமோ ஏற்படக்கூடும். ஆனால், உயர்ந்த ஓர் இலக்கை நோக்கிச் செயல்படும்போது, இரண்டையும் சமமாகப் பார்க்கும் மனம் வாய்க்க வேண்டும். அதுவே நம்மை எல்லாத் தடைகளையும் தாண்டி உயரே செல்லவைக்கும். அப்படி ஒரு செயலில் எதையோ சாதித்துவிட்டு அடையும் நிறைவு இருக்கிறதே, அதுதான் பரிபூரண சுதந்திரம். அதுவே நம் வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாக மாற்றும்.

விடுதலையின் அர்த்தம்!

‘வாழ்க்கையில் ஒரு நாள் கூட, கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கக்கூடாது. எனக்குப் பிடித்த மாதிரி வேலையை, இஷ்டமான நேரத்துல செய்யணும். அதுல நிறைய சம்பாதிக்கணும். ரிட்டயர் ஆகும்போது கடற்கரை ஓரத்துல அழகான ஒரு பங்களா சொந்தமா இருக்கணும். ஓய்வூதியும் முழுக்க பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய சூழல் வராது. பேங்க் அக்கவுண்ட்ல சேமிப்பு இருக்கணும். இதுதான் என்னைப் பொறுத்தவரை சுதந்திரம்.’

இப்படி நினைக்கும் இளைஞர்கள் நிறைய பேர் உண்டு. தினசரி வாழ்வின் சமைகளை அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். வேலையை வெறுக்கிறார்கள். உடலையோ, மூளையையோ கஷ்டப்படுத்தி உழைப்பதையும் வெறுக்கிறார்கள். ஏதேனும் ஓர் இலக்கைக் கொடுத்து, இந்த அளவுக்கு பிசினஸ் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் கடுப்பாகிறார்கள். ‘நம்பர் பின்னல் ஓடவைக்கிறாங்க’ என்று புலம்புகிறார்கள். வார இறுதி ஒன்றில் ஏதேனும் மலைப் பிரதேசத்துக்கோ, கடற்கரை சுற்றுலாத் தலத்துக்கோ செல்லும்போது ‘இந்த நாள் போல எல்லா நாட்களும் இருந்திடக்கூடாதா’ என்று ஏங்குகிறார்கள்.

இது சாத்தியமில்லாத கனவு, தவறான கனவும்கூட! சுதந்திரம் என்பது 24 மணி நேரமும் ஓய்வும் பொழுதுபோக்குகளுமாக ஜாலியாக இருப்பது அல்ல! எந்த வேலையைச் செய்தால் நாம் உணக்கம் பெறுகிறோமோ, அந்த வேலையை உற்சாகத்துடன் செய்வது. நாம் ஈடுபட்டிருக்கும் துறையில் எல்லா நவீனத் தொழில்நுட்பங்களையும் அறிவது. எதைச் செய்வது நமக்கு மனிதிறைவு அளிக்கிறதோ, அந்தச் செயலை நேசித்துச் செய்வது.

‘ஐம்பது வயதைத் தொடும்போது ஓய்வெடுக்க, இப்போதே பண்ணை வீடு வாங்குங்கள்’ என்றெல்லாம் விளம்பரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. மனிதர்கள் சுமமா இருக்கப் படைக்கப்பட்டவர்கள் அல்லர். மனிதர்கள் மட்டுமில்லை, எந்த உயிரினமும் சுமமா இருக்கப் படைக்கப்பட்டது கிடையாது. உழைப்பே உயிர் வாழ்வதன் தாரக மந்திரம்.

ஊட்டி, கொடைக்கானல் என்று சுற்றுலா செல்பவர்கள் மனத்தில் ஒரு ஏக்கம் பிறக்கும். ‘இதேபோல சமைக்க வேண்டிய தேவை இருக்காமல் வேளாவேளைக்கு சாப்பிட்டு ஊர் சுற்றிக்கொண்டிருந்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்’ என்ற நினைப்பு எழும். ஆனால், மூன்று, நான்கு நாட்களில் அந்த சுற்றுலா வாழ்க்கை அலுத்துவிடும். ‘எப்போது இயல்பு வாழ்வுக்குப் போவோம்’ என்று வேலை அல்லது தொழிலை நினைத்து மனம் பதற்றமாகிவிடும்.

ஓய்வெடுத்து வீட்டில் இருப்பவர்களைக் கேட்டால், ‘சும்மா இருப்பது எவ்வளவு சங்கடமானது’ என்பது புரியும். இத்தனைக் காலம் தங்களுக்கு அடையாளமாக இருந்த ஒரு வேலையை, ஒரு தொழிலை விட்டுவிட்டுச் சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி வாழ்வை நகர்த்துவது கஷ்டம். அதனால்தான் 60 வயது தாண்டியும் பலர் ஓய்வெடுக்காமல் உழைக்கிறார்கள்.

ஓய்வெடுப்பதும் பொழுதுபோக்குகளும் தேவைதான். அப்போதுதான் உடலும் மனமும் புத்துணர்வு பெற்று நாம் உற்சாகமாக இயங்க முடியும். ஆனால், ஓய்வும் பொழுதுபோக்கும் மட்டுமே வாழ்க்கையாக இருந்தால், அது சுதந்திரமான வாழ்க்கை கிடையாது. அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை நமக்கு எதையும் தராது. கடின உழைப்பு இல்லாமல் நிச்சயம் பணம் வராது. விடுதலையின் அர்த்தம் உற்சாகமான உழைப்புதான் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

Feel like a
champion.
Inside!

There is a champion within you.
Unleash your true potential with lasting comfort
& confidence from within, with Ramraj Banians.

Inners for Winners

BANIANS

Shreyas Iyer
Shreyas Iyer - Cricketer

SCAN QR CODE
FOR STORE LOCATION

SUKRA[®]
Super Fine Banians

ROMEX[®]
Supreme Banians

RISE-UP[®]
Premium Banians

ARCHERY[®]
Gym Vest

COMPACT[®]
Flexible Rib Vest

ACOSTE[®]
BANIANS | BRIEF | TRUNKS

Available @ Ramraj Showrooms & All Leading Textile Shops | Shop Online @ www.ramrajcotton.in

சுதந்திர இந்தியாவிற்கு ராம்ராஜின் சல்யூட்

நெஞ்சில் சுதந்திர வேட்கை,
செயலில் நம்பிக்கை,
பாரம்பரியத்தில் பெருமையுடன்
சுதந்திர இந்தியாவின்
முன்னேற்றத்திற்காக
ஒன்றிணைவோம்.

சுதந்திர தின நல்வாழ்த்துக்கள்

காட்டன்

இந்தியாவின் கலாச்சாரம்